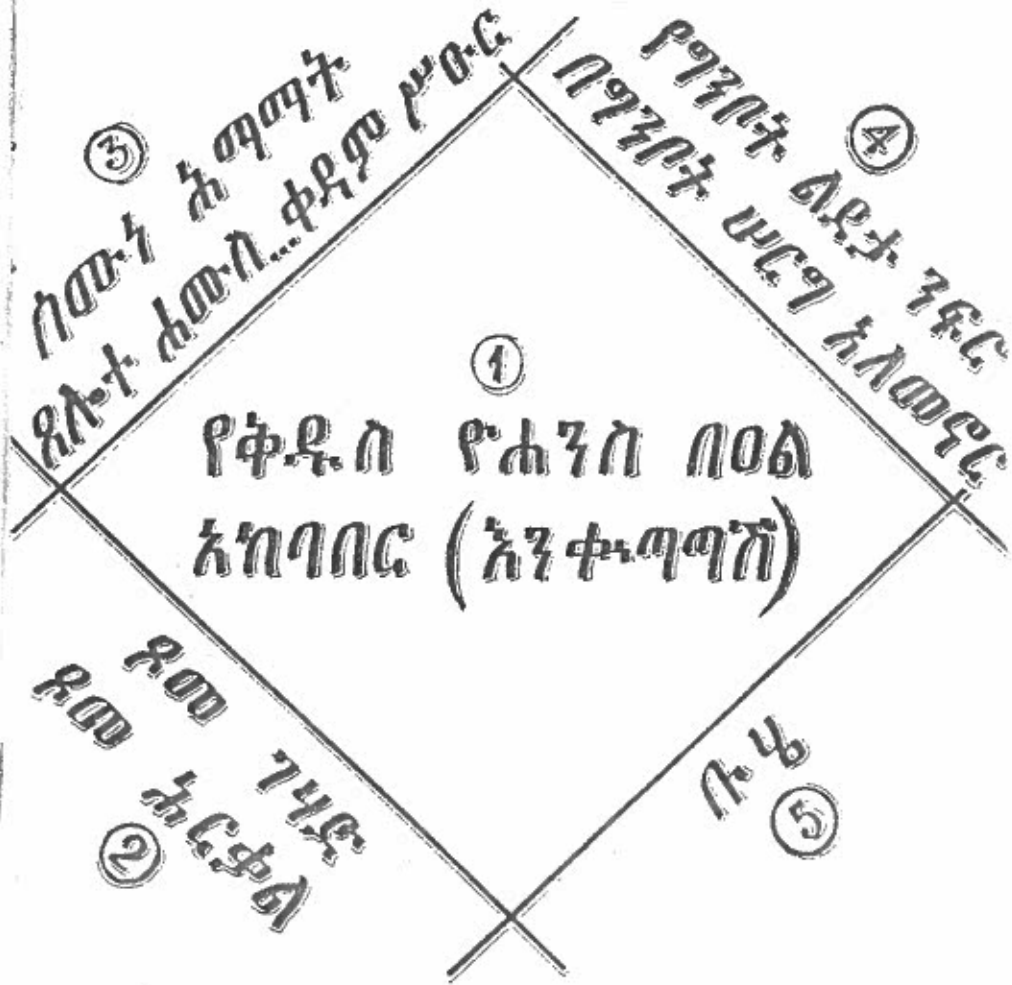

ቶንሣኤ

ዘለቶ ገመት ሐርቆ

2/10/2017
ጳጳስ 7-ሪ
[Handwritten signature]

ትንሣኤ

፪ኛ ዓመት ፤ ቍጥር ፫

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፤ በ፴፯ኛው ዘመነ መንግሥታቸው

በብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

ታኅሣሥ ፲፱፻፶፬ ዓ ም ታተመ ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ሐዋርያዊ ድርጅት፡

አዲስ አበባ ፡

ማ ው ጭ

አርእስት *	ገጽ
፩/ ቅዱስ ዮሐንስ ፤	፯—፲፱
፪/ ጾመ ገሃድና ጾመ ሕርቃል ፤	፳—፳፭
፫/ ስሙና ሕማማት ፤	፳፮—፳፰
፬/ ጸሎተ ሐሙስ ፤	፳፱—፴፪
፭/ ቀዳም ሥዑር ፤	፴፫—፴፭
፮/ የግንቦት ልደታ ንፍሮና በግንቦት ሠርግ አለመኖር ፤	፴፮—፴፱
፯/ የቡሄ ታሪክና ዝርዝር ሐተታ *	፵—፵፪

መቅደም

በዚህ ለሦስተኛ ጊዜ በወጣው «የትንሣኤ» መጽሐታችን ውስጥ በመጽሐቱ ጀርባ ሠፍረው የሚገኙትን አርእስተ ነገሮች የቃላቱን ፍቺ የትመጣቸውን በታሪክ መልክ፣ በቤተ ክርስቲያን በኩል ያላቸውን ታዋቂነት፣ ከሕዝብ ልማድ ጋር ያላቸውን ግንኙነትና ሊደረግ የሚገባውን መሻሻል በዝርዝር በጥልቅ ጥናት አቅርበናል ። ይህንንም ያደረግንበት ምክንያት ፤ ለምን እንደሚከበሩና ምን ዓይነት ታሪካዊ ጉዞ እንዳላቸው ለሕዝብ ለማስረዳት ስለአሰብን ነው ።

ስለዚህ ይህ መጽሐት በሕዝብ አእምሮ ዘንድ ሲገባሉ የኖሩና እንዲሁም የሚኖሩ አያሌ ጥያቄዎች እንደሚያብራሩና ስለነዚህም አርእስተ ነገሮች በመጠኑ የሚፈለገውን ያህል ዕውቀት ሊያበረክት እንደሚችል እንተማመናለን ። እንደሚታወቀው ሁሉ በሀገራችን አያሌዎች ከሕዝብ ልማድ ጋር የተወሳሰቡ ባህላትና በዓላት አሉ ፤ ሕዝቡም ያከብራቸዋል ። ለምን እንደሚከበሩ ግን የሚያውቀው በጣም ያነሰ ነው ። ስለዚህ እንደነዚህ ያሉትን ነገሮች ለሕዝብ ማስረዳትና ማብራሪያ መስጠት የቤተ ክርስቲያን ዓይነተኛ ተግባር ስለሆነ ፤ እነሆ በዚህ መጽሐታችን ውስጥ የነዚህን ነገሮች ዝርዝር ሐተታ ከአስተያየት ጋር አትመን አቅርበናል ።

ቅ ዱ ስ ዮ ሐ ን ስ

፱ኛ/ የቃሉ ትርጉም የሐንስ ማለት ፍጹም ደስታ ማለት ስለሆነ መልእክት ቅዱስ ገብርኤል ለአባቱ ለዘካርያስ ወንድ ልጅ ትወልዳለህ ስሙንም የሐንስ ትለዋለህ፤ እሱም ርዋጅ ነጋሪ ሆኖ የእግዚአብሔርን መንገድ በምድረ በዳ ጥረጉ የአምላካችንን መንገድ አስተካከለ፤ ጎድጓዳው ሁሉ ይመሳ ተራራውና ኮረብታውም ሁሉ ዝቅ ይበል፤ ጠማግውም ይቅና። ስርተጦም ሚና ይሁን እያለ መንገዱን ደስታን ለምእመናን ያተረፈና እግዚአብሔርና ሕዝብ የሚገናኙበት መንገድ እንዲተካከልና ጥርጊያውም እንዲያምር በቃል ብቻ ሳይሆን በሥራ ገልጾ ያሳየ አዲስ መንገዱን መሪ በመሆኑ አርገው ሐይ አዲሱ ዘመን ሲተካ ሥጋዊውንም ሆነ መንገዱን ደስታ የያዘ ከዚህ የበለጠ አስደሳች ነገር ባለመገኘቱ ይህ ቀን የደስታ ቀን ሆኖ በየጊዜው የሚገኘው ትውልድ ሁሉ ሲያከብረው እንዲኖር በመጥምቁ የሐንስ ስም ተሰይሞ ተጠራ።

፳ኛ/ የዘመን አቆጣጠር የትውጫው በታሪክ መልክ ፤

የሰሙን ትርጓሜና የበዓሉን አከባቢ በጥቂቱ ከገለፅን ሁኔታው ከምን እንደመጣና ድርጊቱን ከምን እንደተገኘ፤ ከምን እንደተጠራጠረ ምን ማለት ገደ ይህን ባለፈው ሰው ለመጣውም በመጀመሪያ ጊዜ የእግዚአብሔር መገኘት ነፃ ተባሎ ከሚጠሩት ከሶባራዊያን ዘንድ ነው እንጂ ሳይታሰብ እንደ እውነት ይሆን በደንገትም እንደ ሙሉ ፈሳሽ ሆኖ የተገኘ ድንገተኛ ለውጥ አይደለም።

ይኸም ራሳቸው እስራኤል በየዓመቱ ዘመናቸውን ያልጡው የነበር ስራ ስኬትም ጦር ስለሆነ እኛም ከጥንት ጀምሮ ሕገ ልሳንን የተቀበልን፤ በባሕር ገደው በሥርዓታቸው የሮናን ጭንቅያን ሕዝቦች እንደ መሆናችን መጣን ከተደገፍ ጀምሮ ሲያያዝ የመጣ በመሆኑ ዘመናችንን በዚህ በመስከረም ጦር ስንሰ ሙጥ ፤ ስናከብር ቆይተናል።

በእስክድሮ ከነበረው ጳጳራዊ ስርዓት ወይም በጥሊሞስ ከተባለው የዘመን አቆጣጠር ጋር ተመሳሳሪ እናገኘዋለን፤ ስለዚህ እንደ ባሕር ልሳሳችን ወይም እንደ አቡቫክር አቆጣጠር የሐድን እንደ ሆነ ይህንኑ ዘመን የዘመን መሰል ወይም አዲስ ዘመን አድርጎት እናገኘዋለን።

ይሁን እንጂ እኛ አትዮጵያውያን አዲስ ዘመን ገርገሮን የጀመርንበት ጥናው ምክንያት ታላቅ ሰው ሆኖ ዘመናዊ ከዘመናዊ ጠገን ከወገኑ ለይቶት የነበረው የክረምት ጠራት አልፎ የተለያየው የሚገናኙበት የራቀው የሚቀርብበት በጠቅላላው ጠላጣው ነግቶ የሰው ልጅ የሆኑ ጠርገን የሚያደግ

በት ሙሉ ሕይወት ፍጹም ደስታ የሚገኝበት በመሆኑ አዲስ ዘመን ብለን የዘመን መለወጫ አድርገን ይዘናል፤ ይህም ዘመን እንደ ባሕረ ሐሳባችን አቁ ጣጠር ከዚያን ጊዜ ጀምረን ጉዞዎችን በዚህ መሥመር ስለቀጠልን ከብዙ አገሮች ጋር በአጽዋማትም ሆነ በበዓላት በማንኛውም ረገድ ለብዙ ጊዜ ሳይ ለዋወጥ በመቆየቱ እስካሁን ድረስ ይዘነው ቆይተናል፤ ወደፊትም ይህንኑ ሳን ልን እንጥራለን።

ኢትዮጵያ በአዲሱ ዘመን ብዙ መሻሻልን ስታደርግና ከምዕራባውያን ሥልጣኔ ጋር ማቀራረብ እንደጀመረች ሁሉ ቤተ ክርስቲያንን የዘመን አለዋ ወጥን ከምዕራባውያን የዘመን አቁጣጠር ጋር የማታቀራረብበት ምን ምክን ያት አለ? የሚል ጥያቄ በርከት ባሉት ሰዎች በኩል ሲቀርብ ጥቂቶቹ ደግሞ ቅዱስ ዳውሎስ ስለዚህ ማንም ሰው በክርስቶስ ዘንድ አዲስ ፍጥረት ነው። አሮጌው ነገር አልፎታል። እነሆ ሁሉም አዲስ ሆኗል ብሎ በተናገረው መሠ ረት ሰውም ዘመንም ማንኛውም ነገር ታደሰ ማለት ስለሆነ፤ የክርስቶስ ልደት ወዲያው እንደሞላ በቅርብ መሆን ነበረበት እንጂ የክረምቱ ወራት እስኪያ ልፍ ድረስ መጠበቅ አልነበረበትም የሚል አስተያየቶቻቸውን ሲሰነዝሩ ይሰ ማሉ፤ ይህንንም ማለታቸው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ለውጥን፤ መሻሻልን እንደማትወድ አድርገው በመገመታቸው ሁኔታው ጠለት አድርጎ የገባቸው አይመስልም።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተቅዋሚ ቤተ ክርስቲያናችን ከቀድሞ ጀምሮ አርቆ አስተዋይ መሪዎችና መንፈስ ጠንካራ የሆኑ ሊቃውንት ስላሏት እው ተኛ ነገር ካልሆነ በቀር ሰው ይውደደን በማለት በሆነ ባልሆነው ነገር ተመ ሳስሎ መኖርን ስለማይፈልጉ ነው እንጂ፤ ሊቃውንት ተሰብስበው በነገሩ ተመ ካክረውበት፤ ተወያይተውበት መልካም ውጤት የሚያስገኙ ከሆነ የማትስማማ በት ምንም ምክንያት እንደሌለ ግልፅ ነው። ነገር ግን እስካሁን ድረስ ጠቃሚ ነገር ስላላገኘችበት የራሱዋን አቁጣጠር ይህ ቆይታለች።

ለመቀራረብ ያልፈለገችበትንም ሁኔታ ከዚህ ቀጥለን እናሳያለን። ምዕ ራባውያን አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሁለት ጊዜ ለውጠው አሁን ደግሞ ትክክ ለኛ አይደለም በማለት ቀድሞ ወደነበሩበት ለመመለስ እንደሚፈልጉ በየጊ ሁሉ የተነሡ የዘመን አቁጣጠር ሊቃውንት ያስረዳሉ፤ ችግሩ በዚህ ብቻ ተወ ስኖ አልቀረም፤ እኛን በአራቱ አቁጣጠር ፰ ዓመት ያህል ወደኋላ ቀርታች ጎል እያሉ ይተቹብናል፤ እነሱ ደግሞ ቀድሞ የነበሩበትን ፬ ዓመት ለቀው ፱ ዓመት ስለጨመሩበት እንደገና መመለስ አለብን የሚል ስሜት አላቸው። በየ ጊዜው የሚለዋወጥ እርግጠኛው የማይታወቅ ከሆነ መለወጡ ምን ይጠቅማል።

መቀራረብም ሆነ መለዋወጡ ከጉዳት በቀር የሚሰጠው አንዳች ጥቅም የለም። በተለይም የግሪክ ቤተ ክርስቲያን የምዕራባውያንን ዘመን አቁጣጠር ተከትላ ስለሌደች ቤተ ክርስቲያናዊ ከሁለት ተከፍሏል። ለምሳሌ ኔዎኔሮሎጂቱ የተባ ሉት ክፍሎች አዲሱን ካላንደር ሲከተሉ ፖሊዩኔኔሮሎጂቱ የተባሉት ክፍሎች አሮጌውን ካላንደር ይከተላሉ።

በዚህ ለውጥ ምክንያት በግሪክ አገር እንኳ አዲሱን ካላንደር አንቀበ ልም በማለት በስደት ላይ የሚኖሩ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት እንዳሉ ግልጽ ነው። በተጨማሪም አገሪቱን እርስ ወይንም ማውንት አቶስ በሚባለው ሥፍ የሚገኙ ቍጥራቸው እስከ ፳ የሚደርስ ገዳማት ጥንታዊውን ካላንደር ተከት ለው ከመሔዳቸው የተነሣ በጸምም ሆነ በበዓል አክባቢ ከእኛ ተባብረው ይገ ኛሉ።

ከዚህ ሌላ ደግሞ የግሪክ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በኢየሩሳሌም ያለው እንኳ ሳይቀር ፖሊዩ ኤሚሮሎጂ በመሆኑ እስካሁን ድረስ የጥንቱን ካላንደር ይዞ ይገኛል።

ይኸ ብቻ ሳይሆን የእስላሞችን ቤተሰብም የሩሲያ ቤተ ክርስቲያንም ያለው በጥንታዊው ካላንደር ነው። ከላይ የከረዘርናቸው ሁሉ ከኛ ጋር አንድ ስለሆኑ ዘመናችንን ለውጠን ምዕራባውያንን የምንከተልበት ምንም ምክንያት ያለ አይመስለንም። ይሁን እንጂ በ፲፱፻፶፯ ዓ ም በጥር ወር አዲስ አበባ ላይ በተደረገው የምሥራቅ ኦርቶዶክስ መሪዎች ጉባኤ፤ በዚህ ሁሉም እንዲተባ በርበት በማለት ለብዙ ዘመን ሲያጨቃጭቅ የቆየው ይህ አርእስተ ጉዳይ ተነ ሥቶ ነበር። ሆኖም እንደሚላባ ወይም ማሳባር ወይም እንደ ሕንድ ኔሮዮዶክ ሳውያን ያሉት የምዕራባውያንን ዘመን አቁጣጠር ተከትለው ከምዕራባውያን ጋር ያከብራሉ። የዕርያም ኦርቶዶክስ ቤክ/ የሕንድ አባት ስለሆነ፤ እሱም ምዕራብን ተከትሏል። የግብፅ ኮፕቲኮች ኦርቶዶክሶች ግን እስካሁን ድረስ በጥንቱ ካላንደር ነው የሚጠቀሙት። ይህም በመሆኑ በመካከል መለያየትን ስለሚያመጣ በእምነት በትምህርት፤ በሥነ ሥርዓት አንድ ስንሆን በዚህ በዘ መን አለዋወጥና በበዓል አክባቢ በኩል ምዕራቡን ወይም ምሥራቁን ሁላ ችንም ተባብረን መያዝ አለብን እንጂ፤ ለምን እንለያያለን የሚል አሳብ መቅ ረቡ አልቀረም። ነገር ግን ሰፊ ያለ ክርክርን በማስከተሉ መጠናት ያስፈልገ ሞል ተባለ።

በተጨማሪም ምዕራባውያን ለመለወጥ በሚፈልጉበት ጊዜ አብረን ተመ ካክረን አስፈላጊውን ነገር ብናደርግ ይሻላል እንጂ እንደገና ወደእነሱ ዘመን

ለለዋወጥ መመለስ የለብንም ። ሁላችንም በያዘነው እንቅይ የሚል ወጣት ስለ ተወሰነ ፤ የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠርና የባዓል አከባቢ ከጥንት ጀምሮ እውነተኛውን መንገድ የተከተለ ለመሆኑ ከዚህ የበለጠ ምስክር አይገኝለትም ።

፫ኛ በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለው የበጎ ስልጠና ፤

መልክ ስንል ዓይነቱን ወይም የገጥታውን ወዘና ማለት ሳይሆን ፤ በቤተ ክርስቲያን በኩል ምን ያህል የአክብሮት መልክ እንደሚደረግለትና የቱን ያህል ተወዳጅነት እንዳለው ለመግለጽ ነው ። ቅዱስ ዮሐንስ የቤተ ክርስቲያን ራስ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመጣ ባየ ጊዜ ፤ እነሆ የእግዚብሔር በግ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድና ስለቤተ ክርስቲያንም ዘላለ ማግኛ መሥዋዕት ሆኖ የሚቀርብ ፍቱን መድኃኒት መሆኑን ገልጾ ለእምመናን ስላስተማረና በመጨረሻም ራሱን ለምት አሳልፎ በመስጠቱ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሰፊ ያለ ክብር ሰጥታለች ። መታሰቢያውንም አቋቁማለታለች ። ከዚህም የተነሣ በየዓመቱ የዘመን መለወጫ እንዲሆን ውሳኔ ከማስተላለፉም በላይ ፤ በዓላት በየጊዜው የሚከበሩበትና የሚውሉበት ቀን ሳይሳሳት መንገዱን ይዞ እንዲራመድና አጽዋማትም የሚገቡበትና የሚፈጸሙበት ዕለቱ ሳይዛነፍ ፤ መልኩን ሳይለቅ ፤ ቀጥታ መሥመሩን ይዞ እንዲጓዝ በባሕረ ሐሳብ ፤ ወይም በአቡቫከር አየተቆጠረ ሲከበር እንዲኖር በሕዝብም ዘንድ እንዲከበር አድርጋለች ።

ይህም በመሆኑ የቅዱስ ዮሐንስ በዓል በየዓመቱ በሚውልበትና በሚከበርበትም ዕለት የቤተ ክርስቲያኑ አለቃ ፤ ወይም የተማረው ሊቅ ባሕረ ሐሳቡን እያወጣ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበትን ቀን ለምእመናኑ ግልጽ እያደረገ በሚያስተምርበት ጊዜ ፤ ዘቢብ ፤ ዕጣን ፤ ስንዴ እኒህንና እነዚህን የመሳሰሉት ቀርበው ይጸለዩባቸዋል ። ይህም የሚፈጸምበት ዋናው ምክንያት በምድር ላይ የተዘራው እህል ፤ የተተከለው አትክልት በረዶ ሳይመታው ፤ እን በጣ ተምች ሳይበላው ፤ ብርድና ድርቅ ሳያገኘው መልካም ፍሬ እንዲያፈራና ብዙም በረከት ለሀገር እንዲያተርፍ በማለት መሆኑ ለማንም አይዘነጋም ።

በራቱም ሆነ በጌላው በሀገራችን በኩል እስካሁን ድረስ በመብቀኝነቱ አንደኛነትን ያልለቀቀ በየጊዜው ከሚነሡት ከዓለም የመብቃት ደራሲያንም የስራተኞችን ደረጃ እንደያዘ የሚነገርለት ቅዱስ ያሬድ በድጋው መጀመሪያ በዘመረለት መዝሙር መታሰቢያው በቆመበት ብቻ ሳይሆን ፤ በመላ ኢትዮጵያ

ባሉት አድባራትና ገዳማት ፤ እንዲሁም በየቤተ ክርስቲያኑ የሚገኙ ከሆናት ማኅሌት ቆመው ቅዱስ ዮሐንስ በዚህ ዓለም ላለ የረጸማቸውን መንፈሳዊ ሥራዎች ሁሉ እያሰሱ ሲዘምሩለት ፤ ሲያሸበሽቡለት እንዲውሉና በዓሉንም በታላቅ ደስታ እንዲያከብሩለት ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ታዘለች ። እክብራም ታስከብርለታለች ። ቅዱስ ዮሐንስም ለጊዜው ምሳሌ ሆኖ የቆየችው ደብተራ ኦሪት « እንዲሁም ቤተ መቅደስ ከነሥራቸው አልፈው ለዓለምድኅንነት መሥዋዕት ሆኖ የቀረበው መርዓዊ ለቤተ ክርስቲያን የሆነው የናዘራቱ ኢየሱስ ሥጋና ደም የሚሠዋባት ዘላለማዊት የሆነች የወንጌል ቤተ ክርስቲያን የምት ቋቋምበትን አዲስ መንገድ ለመጥረግ የደከመ የመንፈስ አርበኛ በመሆኑ ፤ በቤተ ክርስቲያን በኩል የአክብሮት መልክ ሊያገኝ የቻለው ስለዚህ ነው ።

አራቱ ወንጌላውያን በቤተ ክርስቲያን በኩል ምን መልክ ኑሯቸው ነው? ዘመነ ማቴዎስ ፤ ዘመነ ማርቆስ ፤ ዘመነ ሉቃስ ፤ ዘመነ ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ በማለት ዘመኑን በተራ በስማቸው ተከፋፍለው ይጠራሉ ። ይህስ የሆነበት ምክንያቱ ምንድነው? የሚል ጥያቄ ይቀርብልን ይሆናል ። መልሱንም ከዚህ ቀጥለን እናሳያለን ። ለምሳሌ ታማኝ አገልጋይ የሆነ አንድ ሰው የመንግሥት ታሪክና ዜና አሰናጅ ሆኖ ንጉሠ በየመንግሥታቱ እየተዘዋወረ ያደረገውን የአገር ጉብኝት ፤ የተዋዋላቸውንም የውል ሰነዶች ፤ የፈረደውን ፍርድና ለሕዝብም የረጸማቸውን በጎ ሥራዎች ፤ ለሀገሪቱም ያደረገውን ልማትና ዕድገት በጦር ሚዳም ተዋግቶ ያስገኘውን ድል ፤ እኒህንና እነዚህን የመሳሰሉትን መልካም የሥራ ፍራዎች በጋዜጣ ፤ በመጽሔት እየገለጠ ሕዝቡ ሁሉ አንብቦ እንዲረዳውና ጠቅላላ ሁኔታውንም በታሪክ መልክ አዘጋጅቶ በየጊዜው ለሚነሣው ትውልድ እንዲተላለፍ ያደረገ እንደሆነ ይህን የመሰለ ቅን አገልግሎት በማበርከቱ ከፍተኛ ደመወዝና ሽልማት ብቻ በማግኘት ሳይወሰን ፤ የማዕርግ ዕድገት እንደሚሰጠው ሁሉ ፤ አራቱ ወንጌላውያንም ለዓለም መድኃኒት ለመሆን የመጣው ክርስቶስ በምድረ እሥራኤል እየተዘዋወረ ያስተማረውን ትምህርት ፤ ያሳየውን ተአምራት ፤ በጠቅላላው የሰጠውን ምሕረትና የደረሰበትን ግፍና መከራ ሁሉ አንድ በአንድ ዘርዝረው ጽፈው በየጊዜው የሚነሡት ምእመናን ሁሉ ሕይወተ ሥጋና ሕይወተ ነፍስ አግኝተው እንዲጠቀሙበት በማለት በታሪክና በትምህርት መልክ አዘጋጅተው ወንጌልን ስለበረከቱና መንፈሳዊ ቅርስም ሆኖ እንዲኖር ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አውርለው ስላለፉ ቅን አስተያየት ያላቸው መንፈሳዊ መሪዎችና የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ተሰብ

ስበው ነገሩን አንድ በአንድ ከግንጋገሩ በኋላ ፤ በደምዕ ብልጫ አጽድቀው ለመልካም ሥራቸው መታሰቢያ እንዲሆንና ስማቸውም ሲጠራበት እንዲኖር ሲሉ ዘመናትን በተራ እየተከፋፈሉ እንዲሾሙ ወስነውላቸዋል ።

በተጨማሪም ገጽ ብእሲ ፤ ገጽ አንበሳ ፤ ገጽ ላህም ፤ ገጽ ንጦር ፤ እየተባሉ አራቱ ወንጌላውያን ይጠራሉ ። ይህስ የመጠሪያ ምልክት ፤ ወይም መለዩ የተሰጣቸው እንዴት ነው ? የሚል አስተያየት ያጋጥመን ይሆናል ። ምክንያም ቱን ከዚህ በታች እናቀርባለን ።

ለምሳሌ ፤ ወታደር ወታደር ፤ መሆኑ በሕዝብ ዘንድ ሊታወቅ የሚችለው በጠር ሜዳ ተገኝቶ በመዋጋቱና ሰልፍም በመሰለፉ ፤ ወይንም መሣሪያውን ይዞ በተጠንቀቅ ቆሞ የሚጠብቀውን ሥፍራ በማስከበር ብቻ ሳይሆን ፤ ወታደርነቱን ሊያስታውቅለት የሚችለው በራሱ ላይ በሚያደርገው መለዩና በየደረጃ ረቱ ፤ በየክንዱ በሚሊያደርገው ምልክት መሆኑ ግልጽ ነው ። ማቴዎስ ገጽ ብእሲ የተባለው ሰው አምላክ ሆነ ፤ አምላክ ሰው ሆነ ሲል ምሥጢረ ሥጋ ዌን አጉልቶ ስለጸፈ ነው ። ማርቆስም በግብፅ ይመለከቱ የነበሩትን ጣዖታት እንዲጠፉ የወንጌልን ጠቃሚነትና የእግዚአብሔርን አምላክነት እንደ አንበሳ እየጮኹ በመስበክ የጣዖትን ኃይል ሰባብሮ ጥሎ የእግዚአብሔርን ኃይል ስለተካበት ፤ ገጽ አንበሳ ተባለ ። ሉቃስም ቀንድ እያለው የማይዋጋ የላም ተመሳሳይ የሆነው ክርስቶስ ወደ ሚሠዋበት ሥፍራ ተነድቶ ሔደ ። ስለላላም ተሠዋ እያለ አስተምሮ ብዙ አሕዛብን ስላሳመነ ፤ ገጽ ላህም ተባለ ። « የሐን ስም ንጦር ወደ ላይ መጥቆ ወጥቶ ቁልቁል የተመለከተ እንደሆነ ዓይኑ የጠራ ስለሆነ ፤ የስናፍጭ ቅንጣት የምታህል የሥጋ ቁራጭ ከመራት ላይ ብትወድቅ እንኳን ከሱ ልትሠወር አትችልም ። የሐንስም ምሥጢረ መለኮትን አምልቶ አስፍቶ ታል አስቀድሞ ነበረ እግዚአብሔርም ታል ነበረ ሲል ስለጻፈ ፤ ገጽ ንጦር የሚባል ስም ተሰጠው ።

ስለዚህ ማንኛውም ሁሉ መታወቂያ ምልክት ከሌለው ሲታወቅ እንደ ማይቸል ቀደም ብለን እንደተናገርን ይታወሳል ። አራቱ ወንጌላዊያንም በምእመናን ዘንድ የመታወቂያ ምልክት ሆኖቸው እንዲኖር በማለት ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ይህን የመሰለ መንፈሳዊ መለዩ ስለ መልካም አገልግሎታቸው ሸልማቸዋለች ። ይህስ ሁኔታ በየት እገር ተወሰነ ? ወሳኝስ ማነው ? ወደ አትዮጵያስ መቼ ? እንዴት ገባ የሚል አስተያየት ሳይገጥመን አይቀርም ። መልሱን በቅደም ተከተል ከዚህ ቀጥለን እናሳያለን ። በቀደም ዘመን የነበሩ የኮከብ ቁጠራ ሊቃውንት (ወይም አስትሮኖሞች) ዘመናት

ንም ህንጻ ወራትን ይከፋፍሉ የነበረ በከዋክብት ስለነበር ይህም ልምድ ረዘም ላለ ጊዜ በሕዝቡ ዘንድ ተጠንቶ ቆይቶ ነበር ። ክርስትና ከተቋቋመ ጀምሮ የእስክንድርያው ሊቀጳጳስ ድሚጥሮስ እስከ ተሾመበት ጊዜ ድረስ የበዓላትና የአጽዋማት አወጣጥና የዘመናትም አከፋፈል መንፈሳውያን በሆኑ ሰዎች ስም የተወሰነ ስላልነበር በ፪፻፯ ዓ/ ም/ ሊቃውንትን በገባኤ ሰብስቦ በዓላት የሚውሉበትን አፅዋማት የሚገቡበትንና የሚፈጸሙበትን በባሕረ ሐሳብ ደንግን ካዘጋጀ በኋላ የኮከብ መቀጠር ለክርስትና እምነት ጠንቅ መሆኑን ስለተረዳ በየዓመቱ በከዋክብት ይከፋፈሉ የነበሩትን ዘመናት በአራቱ ወንጌላውያን እንዲከፋፈሉ የወሰነ እሱ ነው ተብሎ ይታሰባል ፤ ይህ ሁኔታ ግን ወደ ሀገራችን የገባው በአራተኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ላይ በአብርሃና በአጽብሐ ዘመን መንግሥት ከሣቲ ብርሃን ስላማ ከአቡነ አትናቲዎስ ዘንድ ማዕረገ ጽጵስናን ለማምጣት ሔዶ እስክንድርያ ሁለት ዓመት ያህል ከቆየ በኋላ ሣሙተጽጵስናን ተቀብሎ ሲመለስ የክርስትናን እምነት ከቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥርዓት ጋር ይኸንንም ጨምሮ ይዞ የመጣ እሱ ነው እየተባለ በብዙ ዎች በኩል ይገመታል ።

እ ን ቀ ጣ ጣ ሽ ።

በሌላ በኩል ደግሞ እንቀጣጣሽ በየዓመቱ ያምጣሽ የተባለው ቃል ከማን እንደተወረሰ ልዩ ልዩ አሳብ ሲሰጥበት እንደቆየ ግልፅ እንጂ የተሠወረ አይደለም ፤ እኛም የተቻለንን ያህል እናቀርባለን ንግሥተ ሳባ በሀገሯ የሚገኘውን ታሪክ ለማስተዋወቅ የሕዝቡንም ሁኔታ ለመግለፅ የሰሎሞንንም ጥበብ በዓይኗ አይታ ለመረዳት የገብኝነትም ለውጥ ለማድረግ አያረፋልም ሔዳ ገብኝነቱን ፈጽማ ስትመለስ ሰሎሞን ሁሉ ነገር ሞልቶ የተትረፈረፈው ሀብታም ንጉሥ ስለነበር በወሰደችለት ወርቅና ሽቱ ለውጥ ብዙ ዕንቁ ለጣጣሽ «ለችግርሽ» ይሁን ብሎ መታሰቢያ ሰጥቶ ሰደት ነበር ። ንጉሠ ሰሎሞን ለእርሱዋ በርከት ያሉ ዕንቁዎች ለገጸ በረከት ሰጥቶ አስደስቶ እንደሰደዱት ከትንሽ እስከ ትልቅ ወሬው በሀገሯ ተሰምቶ ስለነበር ንግሥተ ሳባ እንድ ዓመት ያህል ቆይታ ከመናገሻ ከተማዋ በገባች ጊዜ ወንዱ በሆታ ሴቱ በዕልልታ ሲቀበላት ሔሃናቱ ደግሞ አበባ ፤ ለምለም ቅጠል ይዘው ሰሎሞን ዕንቁ ለጣጣሽ ሰጠሽ በዓመትሽ ፤ እንኳን ደህና መጣሽ እያሉ ስለተቀበሏት ይህ ነገር ልምድ ሆነና ቀረ ። ይህንንም ልማድ መሠረት በማድረግ ይህ ታላቁ ዓውደ ዓመት በሚውልበት ቀን በየዘመዶቻቸው ቤት እየሔዱ እንቀጣጣሽ በየዓመቱ ያምጣሽ እያሉ የአበባ ገጸ በረከት ይሰጣሉ ። ነገሥታቱ ፤ መሣንንቱ ለልጆቻ

ቸው ዕንቅፋ ለጣጣችሁ ይሁን እያሉ ሲሰጡ ድኞች ደግሞ ብርም ፣ የልም ፣ ልብስም ለጣጣችሁ « ለችግራችሁ » ይሁን እያሉ ይሰጡ ስለነበር ፤ ዛሬም በዘመናችን ያሉት ሕፃናት ለጣጣቸውና ለችግራቸው እንዲያገኙ በማለት አበባ ይዘው ሔደው እንቅጣጣሽ ብለው ያበረክታሉ ። ልጃገረዶችም ተሰብስበው አታሞ እየመቱ ፤ እያጨበጨቡ ፤ እየዘፈኑ አበባ በመስጠት ቤቱን ሁሉ ያዳርሳሉ ። የተቻለውም ለጣጣቸው ለችግራቸው የሚሆን ገንዘብ ይሰጧቸዋል ። ከዚህም የተነሣ ዕንቅፋ ለጣጣሽ በማለት ፈንታ ከጊዜ ብዛት ለ የተባለው ፊደል ቀርቶ እንቅጣጣሽ ተባለ ፤ እያሉ ብዙ ሰዎች አሳብ ይሰጣሉ ።

ይኸም ሁኔታ ከቀድሞ ጀምሮ ከቤተ መንግሥቱ የመጣ ለመሆኑ አሁንም በገዚያችን ሕፃናት ወደ ቤተ መንግሥቱ እየሔዱ እንቅጣሽ በማለት አበባ ይሰጡና ከግርማዊ ጃንሆይ እጅ ለችግራቸው የሚሆን የገንዘብ ችሮታ ይደረግላቸዋል ።

፪ኛ/ ከሕዝቡ ልማድ ጋር ያለው ግንኙነት ፤

ሕዝቡ የዘመን መለወጫ ከሆነው ከቅዱስ ዮሐንስ በዓል ጋር በልማድ ያለው ግንኙነት በብዙ ረገድ የተለያየ ነው ፤ እምነትን ተመርኩዞ ከሚያክብረው ክፍል ይልቅ ከእምነት ውጭ የሆነውን አሳፋሪ ልማድ ተከትሎ የሚያከብረው ወገን በርካት ፤ እንደሚል ይገመታል ። ይሁን እንጂ ልማዱ ከምን ተወረሰ የሚል አስተያየት እንዳለ ግልጽ ነው ። ምክንያቱንም ከዚህ ቀጥሎ እናሳያለን እግዚአብሔር በመጀመሪያ ጊዜ የሰው ልጅ በሠራው ኃጢአት መፀዕቱን ትቶ በይበልጥ ልቡ ስለደነደነ ዓለምን በጥፋት ውኃ ሲበቀለው ፍጥን ግን ቤተ ሰቡንና በልባቸው የሚሳቡትን ተንቀሳቃሾች በክንፋቸው የሚበሩትን አእዋፍ እንሰሳትንና አራዊትን ከጥፋት ውኃ ለዘር አተረፋቸው ። ፍጥን እንዲህ ያለው ጥፋት ከምድር ገጽ ላይ ወዲያው እንደተወገደ ታላቅ በዓል እድረገና ከእንሰሳትም ፤ ከአራዊትም ፤ ከአእዋፍም ወገን ልዩ ልዩ መልክ ያላቸውን በዓይነታቸውም ሆነ በቀለማቸው ለዓይን የሚያስደስቱትን መርጦ ለፈጣሪው መስዋዕት አቀረበ ። ከአዝርዕትም መካከል ጥፋ ጥፋ ፍሪያዎችን በብዛት ለቅሞ ግማሹን በመቀላት ግማሹንም በመቀቀል ጥቂቶቹንም በማሳረር ረጭቶና በትኖ እንዲሁም የተረጨውንም ዱቄት ለውሶ ቂጣ ጋግሮ በመጣል በዚህ ሁኔታ የተወደደ መስዋዕት አድርጎ ለእምላኩ ሰጥቷል ይባላል ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር የመሥዋዕቱ መዓዛ ሰላሰደሰተው ከእንግዲህ ወዲህ በልጅ ችፍም ሆነ በምድር ላይ የጥፋት ውኃ አላዘንምም ሲል በራሱ ምሎ ቃል እንደገባለት ይታወሳል ። ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፳ ቀ ፳—፳፪ ። ሙስም

እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት ዕብሪውያንን ከበጎቻችሁ መካከል መልክ ያለውን በግ መርጣችሁ እርዳና ሥጋውን ጠብሳችሁ ብሉት ። አታሳድሩት ደሙን ግን በራፋችሁን ለቅልቁት ፤ ቤታችሁን ሁሉ ቀቡት አላቸው ፤ እነሱም ፤ ይኸንን ባደረጉ ጊዜ የታዘዘው በሽታ ወይም መቅሰፍት ይህንን ያላደረጉትን ግብፃውያንን ሲገድል ዕብራውያን ግን ከእንዲህ ያለው መቅሰፍት ነፃ ሆነዋል ። ኦሪት ዘጸአት ምዕራፍ 1፻፪ ቀ ፳ ። ፍጥና ሙሴ ስለበጎ ነገር ያደረጉትን መንፈሳዊ ድርጊት በየጊዜው የተነሣው ትውልድ ወደ መጥፎ ነገር ለውጦ ልዩ ልዩ እንሰሳትን እየመረጠ ፤ ለጣዖት ያቀረበ ጀመር ። ይህም ልማድ ቀስ በቀስ ወደ ኢትዮጵያ በየጊዜው ከገቡት ልዩ ልዩ ነገዶች ጋር አብሮ ገባና እስካሁን ድረስ የሚሠራበት ከዚህ የተነሣ ነው ። ሕዝቡም ከበዓሉ ጋር ያለውን የልማድ ግንኙነት እምነትን ተመርኩዞ ሳይሆን ከእምነት ውጭ የሆነውን አሳፋሪ ልማድ ተከትሎ ልዩ ልዩ መልክ ያላቸውን እንስሳት በውድ እየገዛ ለአድባር ለቆሌ ያቀርባል ። የእህልም ዘር እየቆላ ፤ እየቀቀለ ፤ እያሳረረ ይረጫል « ይበትናል » ፤ ቂጣ ጋግሮ ይጥላል ለወንዝ ለተራራ ያሟርታል ፤ ትልቅ ዛፍ እየፈለገ ቅቤ ይቀባል ። ይኸንንም ሁሉ የሚያደርገው ከላይ በተጠቀሱት ነገሮች ላይ መናፍስት ያድሩባቸዋል የሚል ከዘር የወረሰው መጥፎ ልማድ ስላለው ነው ። ይህንን የረጸምኩ እንደሆነ ሁብቱን ያበዛልኛል ከልዩ ልዩ በሽታ ያድነኛል ። ጠላቶቹን አጥፍቶ እኔን በሰላም ይጠብቀኛል ፤ የዘራሁት እህል የወለድኩት ልጅ ይባረክልኛል ፤ ዝናሙን ነፋሱንና የሀሐዩን ብርሃን በየወቅቱ ይሰጠኛል እያለ ተስፋ በማድረግ ያምንበታል ። ድንቁርና ያጠቃው ሕዝብ ከበዓሉ ጋር የልማድ ግንኙነት የሚያደርገው ይህን በመሰለ በአሳዛኝ ሁኔታ ነው ።

በሌላም በኩል ሕዝቡ የመንፈሳዊውን ዓላማ ለቆ ለመናፍስት መንፈሱን እያስገዛ በውድ ገንዘብ ልዩ ልዩ መልክ ያላቸውን ዶሮ ፤ በግ ፤ ኮርማ ገዝቶ እያረደ ከገንዘቡም ፤ ከፈጣሪ ውም ሳይሆን ሕይወቱን ጊዜ ከማይለውጠው አድጋ ላይ ይጥለዋል ። ከሚሰጠው አገልግሎት ይልቅ የሚያመጣው ጉዳት ክፍ ያለ ነው የሚባለው ከዚህ የተነሣ ነው ።

፮ኛ ፤ ጥቅሙና ጉዳቱ ።

የሚሰጠው ጥቅም ፤ ጥቅሙስ በምን በምንድነው የሚል ጥያቄ መቅረቡ አይቀርም ። ሁኔታው ይህ ነው ። የኢትዮጵያም ሕዝብ የዘመን መለወጫ ከሆነው ከቅዱስ ዮሐንስ በዓል ጋር ሰፊ ያለ ጥቅም ስላለው በየዓመቱ በታላቅ ናፍቆት ሲጠባበቀው ይቆይና በደረሰም ጊዜ የህብቱ ምጣኔ በፈቀደ ለት መጠን ከልብ ሲያከብረው ነሯል ፤ ወደፊትም ሲያከብረው ይኖራል ።

ምንም እንኳን ዘመን መለወጫ በየሀገሩ በባሕርና በወግ የተለያየ ቢሆንም በሀገራችን ግን እስካሁን ድረስ በሕዝብ በኩል ያለው የሕዝብ - ባሕር እምብዛም የለቀቀ አይመስልም ።

ይህንን ማለታችን የምዕራባውያንን ሥልጣን የተከተሉ ዘመናውያን የሆኑ ኢትዮጵያውያን የስጦታ ልውውጥ የሚያደርጉት በርከት ያሉ የውጭ ሀገር መጠጦችን እየገዙ በመገባበዝ ፤ ልዩ ልዩ የሸቀጥ ዕቃዎችን በመግዛት ፤ ሲኒማ ፤ ትያትር በማየት ፤ በደመነስ እኒህንና እነዚህን የመሳሰሉትን ተግባሮች እየፈጸሙ በዓሉን በደስታ ይጠቀሙበታል ። ምንም እንኳን ይህ ሁኔታ በአዲሱ ትውልድ ዘንድ ጠቃሚ መስሎ በገመትም አልፎ አልፎ እንጂ እምብዛም አይደለም ፤ በብዙዎች በኩል የሚሰጠው ጥቅም ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ከሚደረገው ጸሎትና ምስጋና ሌላ በየቤቱ ዳቦ በመጋገር ፤ ጠላ በመጥመቅ ፤ እንግጫ በመገባገብ ፤ ለምለም አበባ በቁጠማ እየገነገኑ ከምሰሶ ላይ በማሰር ፤ በበርጩማ በጠረጴዛ ላይ በማስቀመጥ ዘመድ በመጠየቅ ፤ ቤተ ሰብን በመሰብሰብና ጎረቤትና ጎረቤት በመጠራራት ፤ አብሮ በመብላትና በመጠጣት ፤ ብሔራዊ ዘራን በመገልገል ፤ ልዩ ልዩ ጫወታ በመጫወት ይጠቀሙበታል ።

እንግዲህ በዓሉ ለሕዝብ ከሚሰጠው ጥቅም ጋር ሕዝቡም ለበዓሉ ከሚያቀርበው ደስታ ጋር የተዛመደ በመሆኑ ብሔራዊ ስሜትን ሳይለቅ ሞቆና ደምቆ ተወዳጅነትን አግኝቶ ፤ ሥጋዊውንም ሆነ መንፈሳዊውን ጥቅም ለሕዝብ በመስጠቱና በየዓመቱም አዲስ የሥራ ለውጥን በማስገኘቱ ጥቅሙ በሕዝቡ ዘንድ ጎላ ብሎ ይታያል ።

፮ኛ ፤ የሚያመጣው ጉዳት ።

ሕዝቡ ሁሉ ባለማመዛዘን ዓመት ሙሉ ሲያጠራቅም ይቆይና ከልክ ያለፈ ደግሰ እየደገሰ በየሰብዓቱ የሚገኙትን ሸቀጦች እያነሳና የልብስ ዓይነቶችም እማርጦ እየገዛ በዓሉን ለማክበር ከአቅሙ በላይ እየተግደረደረ ከጉዳት ላይ ይወድቃል ። ደሞዝተኛም የሆነ ለአንድ ወር እንዲሆነው ተወስኖ በተሰጠውም ደመወዙ የሆነ ያልሆነውን ይገዛና ለግብን የሚበቃውን የድካሙን ዋጋ በአንድ ቀን ጨርሶ ከታላቅ የችግር አዘቅት ውስጥ ይወድቃል ። ችግርም ሲፀናበት የሚቀጥለውን ወር ደመወዙን ይበደርና ሁልጊዜ ከችግር ሳይወጣ ተበዳሪ ሆኖ ይኖራል ። ባልና ሚስትም ዓመት ሙሉ በስምምነት ይቆዩና በዓሉ በደረሰ ጊዜ ሚስቲቱ ይህንን ግዛልኝ ፤ ባልየውም ገንዘብ የለኝም በመባባል እስክ ፍቺ ይደርሳሉ ።

በጠቅላላው በቤተ ሰብ ሁሉ ይህን የመሰለ ጭቅጭቅ ስለሚፈጠር ፤ እንዲህ ያለውም ድርጊት የሞራልን ውድቀት ከማስፋፋቱም በላይ ታላቅ የኢኮ

ኖሚም መቃወስ ስለሚያስከትል በሀገሩም ፤ በሕዝቡም ላይ ከፍ ያለጉዳት ሊያመጣ ይችላል ።

፯ኛ ፤ መሻሻል ።

ለመሻሻልም ሆነ ከመጥፎ ጠባይም ለመታረም የሚቻለው በትምህርት ነው ፤ ትምህርት ለሁሉ ካልተዳረሰ ግን መሻሻልም ፤ መታረምም እንደማይገኝ ግልፅ ነው ። የሰው ልጅም ተምሮ ካለው በቀር በተፈጥሮ ዕውቀት ብቻ የሚራመድ ከሆነ ምንም ያህል ከእንስሳ ባለመሻሻል ጥቅሙንና ጉዳቱን ሊያውቅ ስለማይችል የነገሩትን ሁሉ አሜን ብሎ እየተቀበለ አልሚውን በመተው አጥፊውን ተከትሎ ይጓዛል ። ለመረጃም ይሆንን ዘንድ የተማሩ ሕዝቦች ሀብታሞችንም ሆነ ጊዜያቸውን እየሰጡ በሽታ የሚጠፋበትን ፤ ድንቁርና የሚወገድበትን ዘዴ እየፈለጉ ለሀገራቸው ፤ ለወገናቸው ልዩ ልዩ መድኃኒት እየፈለጉ ለሌላውም ለሌላውም ሕይወት ለማስገኘት ይጥራሉ ፤ ለማሻሻልም ይደክማሉ ።

ትምህርት ያልተዳረሰባቸውና መሳይምንነት ያጠቃቸው ሕዝቦች ግን አልሚው አጥፊ አጥፊው አልሚ ስለሚመስላቸው ጠቃሚው ጎጂ እየመሰለ ስለሚገኝታቸው ለራሳቸው ብቻ ሳይሆን ለሌላውም መሰናክል ሆነው ይኖራሉ ። ይህም ማለት ሕዝብ በሚተላለፍበት አውራ መንገድና መንታ በሆነ ጉዳይ ላይ ቂጣ ቆሎ በመጣል ፤ ዶሮ ገደሎ በመወርወር ለወገኖቻቸው ደንቃራ እየሆኑ ከልዩ ልዩ በሽታ ላይ እንዲወድቁ ይጥራሉ ፤ ይህንንም ማድረጋቸው የራሳቸው በሽታ ወደ ሌላው ተላልፎ እንዲገል በማሰብ ነው ። ይሁን እንጂ በሽታው እነሱን መልሶ ይጉዳቸዋል እንጂ ሌላውን እንደማይገዳ የታወቀ ነው ።

ይህ ሁኔታ ሊሻሻል የሚችለው ትምህርት ለሁሉም የተዳረሰ እንደሆነ ነው ፤ ካልተዳረሰ ግን ድርጊቱ እየቀጠለ ከመሔድ በቀር መሻሻል አይኖርም ፤ እንዲሻሻልም ከተፈለገ የተማሩት ክፍሎች ያልተማሩትን በተቻላቸው መጠን ማስተማር ይኖርባቸዋል ። በተለይም ቤተ ክርስቲያን ትምህርት ሥጋዊውንም ሆነ መንፈሳዊውን ኑሮ እያሻሻለ ልዩ ልዩ የሆነ የአምልኮተ ጣዖትን ርዘራኝ ከሰው አእምሮ ላይ ነቅሎ ጥሎ በሥፍራው አምልኮተ እግዚአብሔርን ተክቶ በሕዝብ ላይ መስማማትንና መግባባትን የሚፈጥር መሆኑን ማስተማር ይኖርባቸዋል ። ይህም ከሆነ ለብዙ ዘመን ይሠራበት የነበረ መኖሪ ሥራ ሁሉ ከገጸ ምድር ተወግዶ የሁሉም ኑሮ እንደሚሻሻልና መልካም ለውጥ እንደሚገኝ ይታመናል ።

ጅኛ ፤ መደምደሚያ ።

ከአንድ እስከ ሰባት ያሉትን አርእስተ ጉዳዮች ይዞታቸውን ብቻ ሳይሆን አግባባቸውንም በየክፍላቸው ገልጠናል ፤ የዘመን መለወጫ የሆነው የቅዱስ ዮሐንስ በዓል አከባበር በኢትዮጵያ ረዘም ላለ ጊዜ የቆየና ጥንታዊነት ያለው ሥጋዊውንም ሆነ መንፈሳዊውን ባህል አስተባብሮ የያዘ ከመሆኑም በላይ መልኩን ሳይለውጥ ፤ እርምጃውን ሳያቋርጥ እስካሁን ድረስ አለ ። ወደፊትም መልኩን ሳይለውጥ ይኖራል እንጂ ለውጥ አያሻም ። አባቶቻችንም ሲያከብሩት የኖሩት ከፍ ያለ ዋጋን ስላገኙበት ብቻ ሳይሆን በጎ ተግባርን የተመረከዘ ሆኖ ሥጋዊ ጥቅምንም ሆነ መንፈሳዊ በረከትን እንደሚሰጣቸው በመተማመን ይሠሩት ስለነበረ ነው ። ኢትዮጵያዊ የሆነ ሁሉ ከቀድሞ ጀምሮ ከእንዲህ ያለው ዓላማ ውጭ ሆኖ ለመኖር የሚሻ እንዳልነበረ የተሠወረ አይደለም ። ይህም በመሆኑ በልዩ ልዩ ቋንቋ የሚነጋገሩትንና በየጠቅላይ ግዛት ተራርቀው ያሉትን የኢትዮጵያን ኑቀሪዎች ሁሉ አስማምቶ እያገናኘን በዝምድና ሲያስተማሩ ለረጅም ጊዜ የኖረ የትልቁንም የትንሹንም ስሜት እየቀሰቀሰና መንፈሳዊ ደስታንም እየሰጠ የቆየ ብሔራዊ በዓል ነው ። ይህንንም የሙሰለ መወደድ በየዓመቱ ይዞ ስለሚመጣ በዓሉ ከሕዝቡ ደም ጋር ሠርቶ የኖረና ከአእምሮውም ጋር አብሮ በቀል ሆኖ ያደገ በመሆኑ በአንደኛ ክፍል እንደዘረዘርነው ሁሉ ምንጊዜም ቢሆን ለውጥ ይደረግበታል ተብሎ አይታሰብበትም በዚህ እንደቀጠለ እንደሚኖር አይጠረጠርም ይልቁንም ለውጥ የሚያሻው የአምልኮተ ጣዖትን ርዝራዥ ይዞ የቆየው አሳፋሪ የሆነው ልማድ መሆን አለበት ።

ይሁን እንጂ በቀድሞ ዘመን የሚኖሩ እምነት የሌላቸው ሕዝቦች በፍጥረት መኖሩስት ማመን ይወዱ እንደነበር ያለፈው ታሪካቸው ቢነግረንም ከእንዲህ ያለው ስሕተት ላይ ሊወድቁ የቻሉት ትምህርት ስለሌላቸውና በዓይናቸውም የሚያዩት ግዙፍ አምላክ ይፈልጉ ስለነበር እራሳቸው በስራቸውና በእንስሳትም ፤ ያለፉትም አባቶቻቸው ሲያመልኩት የነበረውን ማምለክ ግድ ስለሆነባቸው ነው ። ከብዙ ዘመን በኋላ ግን ትምህርት ስለተሰፋፋና በአምልኮተ ጣዖትም ፈንታ አምልኮተ እግዚአብሔር ስለተተካበት ሁኔታው በጠቁሞች ዘንድ እንደምናምን ነገር የአተቀጠረ ተናቀ ።

ከዚህም የተነሣ አምልኮተ እግዚአብሔር የጥንቱን አምልኮተ ባዕድን ከነሥራው ሰርዞ አሸናፊ ሆኖ በብዙ ሕዝብ ዘንድ ተወዳጅነትን ስላገኘ ከእንስሳት ደም ይልቅ የክርስቶስ ደም መድኅን መሆኑ በሥራ ተረጋገጠ ።

ከዚህም የተነሣ የክርስትና እምነት በዓለም ከተቋቋመ ወዲህ በለዎች ልጆች መካከል የነበረውን የጥላቻ ጠንቅ አጥፍቶ በእያንዳንዱ ሰውና በቤተ ሰብም ዘንድ ሰላምንና መግባባትን ሊያስከትል ስለቻለ ልማድን እናሸንፍ እንጂ ልማድ አያሸንፈን ።

ከአለቃ ነቢዩ ልዑል ዮሐንስ

ጸ መ ገ ሃ ድ

፩/ ስለገሐድ ጸም ።

ገሐድ ማለት በዓርብና በረብዕ ፋንታ፤ ወይም ምትክ የሚጸም ጸም ነው። አባቶቻችን ሐዋርያት የልደትና የጥምቀት በዓላት ዓርብና ረብዕ ቀን በዋሉ ጊዜ እንደመዋዕል ፋሲካ በመንፈቅ ሌሊት እንዲገደፍ እንጂ እንደ ሌላው ጊዜ እንዳይጸም ሥርዓት ሠርተዋል ። እንዲህ ማድረጋቸው ሁለቱም በዓላት በጣም የተከበሩና የገነኑ በመሆናቸው ።

የሁለቱን በዓል ትልቅነት አባቶች በምሳሌ ሲያስረዱ ሰዎን ሠርቶ ለሰንበት ፤ ዓመት ለፍቶ ለልደት ይላሉ ። ስለ ጥምቀትም «ለጥምቀት ያልሆነ ቀሚስ ይበጣጠስ» በማለት ይናገራሉ ።

እነዚህ በዓላት በእንዲህ ያለ ሁኔታ የተከበሩ ገናኖች ስለሆኑ ፤ እንዳይጸሙ በመደረጉ የቀደሙ የቤተ ክርስቲያን መምህራን በዓላችን መንፈሳዊ ሥራ የተለየው እንደ አይሁድ በዓላት ለዚህ ዓለም ተደላ ይስታ። ለሙበልና ለመጠጥ ብቻ የተዘጋጀ እንዳይሆን መንፈሳዊነትን ደርቦ የያዘ ሆኖ የጸምና የበዓል ማክበር ጉዳዮች ተባብረው እንዲፈጸሙ ከልደትና ከጥምቀት አስቀድሞ ያሉት ዕለታት እንዲጸሙ አዘዙ ። ስለዚህ እነዚህን ሁለት የጽድቅ ምግባራት ፤ በዓል ማክበርንና ጸም መጸምን ጥንታዊት ቤተ ክርስቲያን ሠርታዋለች ። ነገር ግን ይህ በዓል እሑድና ሰኞ የሞላ እንደሆነ ሰንበታትን መጸም ስለማይገባ ሰኞ ቢውል እሑድን ፤ እሑድ ቢውል ቅዳሜን የውሎ ጸሎት ቀርቶ በሁዳይ (ዛ) ጸም የሚበላውን ጥሉል ያልሆነውን ምግብ መጠገብ ብቻ ይበቃል ።

ይህ ጸምም ሰጸም ሕዝባዊ ቢሆን እስከ ፱ ሰዓት ፤ በልደትና በጥምቀት ቀን ስለበዓሉ ሥጋ ወደሙን ለመቀበል የሚያስብና ቀድሶው የሚያቆርቡ ካህናት (ቀሳውስትና ዲያቆናት) ቢሆኑ ቀን ሞያቸውን ከመጸማቸው በላይ ፤ እስከ መንፈቅ ሌሊት በጸም ቆይተው ሥጋውንና ደሙን ማቀበልና መቀበል አለባቸው ።

ከዚህም የገናን ገሐድ የተዋሕዶና የጸጋ ሃይማኖት መለያ ስለሚያደርጉት የተዋሕዶ ሃይማኖት ወገኖች በዘመን የሐንስ ልደትን በታላላቅ ጽጅ ስለሚያከብሩ ፤ አንድ በጸጋ ሃይማኖት የሚያምን ወደ ተዋሕዶ ተመልሶ በጽጅ ከበላ በኋላ ፤ ተዋሕዶችን እንግዲህም ተዋሕዶን በገሐድ በላሁላችሁ ብሎ ተናገራቸው ይባላል ።

በዓል ልደትን በታላላቅ ጽጅ ስለማክበር

ከሮም ነገሥታት አብዛኛዎቹ ራሳቸውን በታሪክ የሚያላውቁበት አንዳንድ ምክንያት ይፈጥሩ ነበር ። ከነዚህም ውስጥ ሕርቃል ከዓቢይ ጸም የመጀመሪያውን ሱባኤ እንደዓወጀ ፤ የሰጣትያኖስ የሚባለውም የሮም ንጉሥ ለምሥራቅና ለምዕራብ ኤጲስ ቆጶሳት ሁሉ የልደትን በዓል ካንን በሚባለው ወር በ፲፬ ቀን ይኸውም ታላላቅ ጽጅ ቀን መሆኑ ነው እንዲከበር ጻፈ ። በየዓመቱ በዚህ ቀን ለማክበር የማይስማሙለት ቢሆን ፤ ሠግር በሆነ ጊዜ ማለት ጳጉሜን ስድስት ስትሆን ለማክበር ከብዙ ክርክር በኋላ ተስማሙ ። የተስማሙበትም ምክንያት ፤ ጌታችን በማገፀን ድንግል የቆየው ዘጠኝ ወር ካምስት ቀን ነውና የጳጉሜን ስድስት መሆን ዘጠኝ ወር ከስድስት ቀን እንዳያደርገው በቀጥታ ለመጠንቀቅ ነው በማለት ነው ። ይህንም ዜና ምእመናን ወዓላውያን የሚባለው መጽሐፍ በግእዙ እንደሚከተለው ጽፎት ይገኛል ።

«ኃምስ ጸታ እስመ መብዝገቶሙ ለነገሥተ ሮም ያመጽኦ ፈጠራ፤ ከመይትወወቁ ባቲ ወእምኔሆሙ ሕርቃል አጽርዓ ጸመ ሃቲ ፤ ሱባኤ ቀዳማይ እምነ ጸም ወፈትሐሙ ባቲ ወየሰጣትያኖስኒ ንጉሥ ጸሐፈ ገበ ክሎሙ ኤጲስ ቆጶሳት ከምሥራቅ ፤ ወዘምዕራብ ከመ ያብዕሉ በዓል ልደት ስቡሕ አመ ፲ወ፬ ለወርና ካንን ዘወጹቱ ፤ አመ ፳ወርና ታላላቅ ወሰበ ኢተክህሎሙ ተሰናእም በዝንቱ ተሰነዓው ምስሌሁ በዓመተ ሠግር ባሕቲቱ ወኮነ ጋዕዝ በእንቲአሃ በማለት ጽፎታል ። »

ይህንንም የሮም ንጉሥ የሰጣትያኖስ ራሱን ዝነኛ ለማድረግ ብሎ በፈጠራ እንዲከበር ያደረገውን በዓል ደጋጎቹ የኢትዮጵያ ሊቃውንቶች የጸጋና ፤ የቅብዓት ፤ የተዋሕዶ ፤ ሃይማኖት ፤ መለያ ምልክት አደርገውት ይገኛሉ ። በዚህም የተነሣ ፤ እገሌ በዘመን የሐንስ ጽጅ ታላላቅን ይጸማልና ጸጋ ፤ ወይም ቅብዓት ነው በማለት ሲነቅፉት ፤ የጸጋና የቅብዓት ወገኖች ደግሞ ተዋሕዶዎችን በገሐድ ይበላሉ እያሉ ሲያሸጧቸው ይገኛሉ ።

ይህንንም ለማስረዳት ያንድ ሊቅ ታሪክ እጽፋለሁ ። ባንኮር አንድ የደብር አለቃ የነበሩ ታላቅ የተዋሕዶ ሊቅ ነበሩ ። ካገሩ ውስጥ በጽጅ አንገድ ፍም የሚሉ የጸጋ ሃይማኖትን የሚከተሉ ብዙዎች ስለነበሩ ፤ የገና (የልደት) በዓል በጽጅ ቀን በሚከበርበት ጊዜ እነዚህ ጸጋ የሚባሉት የመንግሥቱን ዓዋጅ በመፍራት ከቤተ ክርስቲያን ካስቀደሱ በኋላ ፤ በየቤታቸው ተደብቀው ይጸማሉ እየተባሉ ይታሉ ነበርና ፤ እኒህ ትልቁ የተዋሕዶ ሊቅ ቅዳሴ ተቀድሶ ሕዝቡ ወደየቤቱ ለመሔድ በሚዘጋጅበት ጊዜ ፤ ከቤተ ክርስቲያን በር

ሰሙኑ ሕማማት

በመላው ዓለም አብያተ ክርስቲያናት በተለይም በጅቱ አህጉር በሚገኙ የእርቶዶክስ ተዋሕዶ አብያተ ክርስቲያናትም የአገልግሎቱ አፈጻጸም እንደ የሀገሩ ባህል የተለያየ መልክ ቢኖረውም የክርስቶስ መከራ መስቀል መታሰብ ቢያ የሆነውን ሰሙኑ ሕማማት በየዓመቱ ማክበር ለክርስቲያኖች ሁሉ የተለመደ ቀዋሚ ሕግ ነው። በግሪክና በሩሲያ እርቶዶክስ አብያተ ክርስቲያናትና በመላውም የካቶሊክ አብያተ ክርስቲያናት ከፍ ባለ ሁኔታ ይከበራል። ነገር ግን እንደጊዜው ሁኔታ እየተሻሻለ የአገልግሎቱ ብዛት በሕዝብ ክርስቲያን ላይ ከባድ ሸክምን እንዳያስከትል በማሰብ በሊቃውንት እየተጠና በወንጌል ወይም በቅዱስ መጽሐፍ ተጽፎ የክርስቶስን ሕማሙን ሞቱን ጠቅላላ ነገር መስቀሉን ከሚያስታውሰው ታሪክ በቀር፤ ልዩ ልዩ የሊቃውንት መጻሕፍትና ድርሳናት ከገደልና የታምራት ሙጻሕፍት አብዛኛዎቹ በተለይ ቤተ መጻሕፍት ተቋቁሞላቸው በዚያው እንዲነበቡ ማድረግ ግዴታ ሆኗል።

ግብረ ሕማማት የተባለው መጽሐፍ የክርስቶስን ሕማሙን ሞቱን በጠቅላላ ነገር መስቀሉን በነቢያት የተነገረውን፤ በወንጌል የተጻፈውን፤ በሊቃውንትም የተተረጎመውን ሁሉ አጠቃሎ የያዘ ስለሆነ ከሆሳዕና እሑድ ዋዜማ ጀምሮ እስከ ዕለተ ዓርብ በቤተ ክርስቲያን ሲነበብ ይሰነብታል። ከግብረ ሕማማቱም ንባብ ጋር አብረው የሚጓዙ ልዩ ልዩ ድርሳትናት እንደ ግጥም ያሉ የሚነበቡና የሚዘሙም ብዙ ዓይነት ድርሳቶች (አርኪዎች) አሉ። በተለይም መገመረ ዳዊት አንድ በአንድ በተራ እየታደለ ይነበባል። ከርያላይሶን፤ (አቤቱ ማረን) እየተባለና ሌሎችንም የተቀደሱ ቃላት ልዩ ልዩ አስማተ አምላክ በመጥራት የብዙ ጊዜ ስግደት አለ። ይህም ሁሉ አብዛኛው የሚፈጸመው በካህናቱ አማካይነት ነው። በሰሙኑ ሕማማት ሰው ቢሞት ጸሎተ ፍትሐት አይደርስም፤ እግዚአብሔር ይፍታሕ የማለትም የኑዛዜ ቃል አይሰጥም። ይኸም በአራት ድኅነት የለም ነበር ድኅነት የተገኘው በክርስቶስ ስቅለት ነው። ለማለት ሲባል በዚህ ሳምንት ጸሎተ ፍትሐትም ሆነ እግዚአብሔር ይፍታሕ የማለት የጸሎት የመጨረሻው ቃል አይሰጥም።

በሕዝብ ዘንድ ያለው ታዋቂነት

አገልግሎቱ የሚከናወነው አብዛኛውን ጊዜ በካህናቱ ቢሆንም በተለይ ምእመናንም አንዳንድ ጊዜ ተካፋይ የሚሆኑበት ሰዓት አለ። በተለይም በዕለተ ዓርብ ከሰዓት በኋላ ጠቅላላው የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ አብያተ ክርስቲያናት በሕዝብ (በምእመናን) ይመላሉ። ሕዝቡም ሁሉ እንደ ልማድ ሆኖ በሰሙኑ ሕማማት የፈጸሙትን ኃጢአት በመናዘዝ በወይራ ቅጠል ቀን በጥ (እየተጠበጠቡ) የንስሐ ስግደት እየተቀበሉ እንደ ኃጢአቱ ማነስና ሙብ ዛት እየተመዘኑ አርባም ሃምሳም ጊዜ ይሰግዳሉ። ይህም የወይራው ጥብጠባ የክርስቶስን ግርፋት የሚያመለክት ምሳሌያዊ ዝክረ ነገር ነው።

በዚህ ዕለት ሕፃናቱ ደግሞ በተለይ እንደ ልማድ አድርገው የያዙት ሙሻ ሙሻ የሚሉት ልማድ አለ። ሆኖም አልፎ አልፎ በበጊምድር ሰሜንና በጎጃም ጠቅላይ ግዛቶች ውስጥ ከሚገኙት አውራጃዎች በተለይ በአንዳንዶቹ የሚፈጸም እንጂ የሙላውን የኢትዮጵያ ምእመናን የሚያጠቃልል ብሔራዊ ባህል ባለመሆኑና ከክርስቶስም ነገር ሕማማተ መስቀል ጋር የአለው ግንኙነት ጎልቶ የሚታይ ባለመሆኑ ምክንያት ይህን ሙሻ ሙሻ የተባለውን ልማድ ሕፃናት ብዙ ሐተታ ልንሰጥበት የሚያስፈልግ መስሎ አይታይም። በአጭሩ ለመረዳት ቢፈለግ ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ በጻፉት ማኅበራዊ ኑሮ በኢትዮጵያ በተሰኘው መጽሐፋቸው ከገጽ ፵፭ እስከ ፵፯ ባለው ክፍል መመልከት ይቻላል።

ሊሻሻል የሚገባው

የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናትን ጥንታዊት (ቀዳማዊት) እንደመሆኗ መጠን አያሌ የታሪክ ቅርሶች አሏት። በታሪክ ሙጻሕፍትም ብዛት የበለጸገች ናት። ባህልና ሥርዓቷም የተቀደሰና የተሟላ ስለሆነ ምንም ያህል የተውሶ ባህልና ሥርዓት አያስፈልጋትም።

ዳሩ ግን በሕዝብ ክርስቲያን በተለይም በወጣቱ (በአዲሱ) ትውልድ ላይ የአገልግሎትን ሕግና ሥርዓት ስለማክበድ ጉዳይ ልታሻሻለው የሚገባት ብዙ ነገር አለ።

በማርቲኛው ላይ በግ አሳርደው አሽከሮቻቸውን እያጠበሱ እሳቸው ፈንዜያቸውን ታጥቀው ከቤተ ክርስቲያን የሚወጣውን ሁሉ ትበላ እንደሁ ናብላ አለ ዚያ በፈንዜ አወራርድኻለሁ በማለት እያስፈራሩ በግድ ሲያበሉ ፤ ከተገዳጆቹ አንዱ እገሌ ብሎ ስማቸውን ጠርቶ ለኛ እልክብለህ እዚህ እሚዳ ላይ ስትጠ ብስ ምች ያደብንሃል አላቸው ይባላል ።

ይህንንም ስንክሳር የሚባለው የታሪክ ሙጽሐፍ የልደት በዓል በጣም ታላቅ ስለሆነ ፤ የቤተ ክርስቲያን ሙምህራን ሁለት ቀን እንዲከበር ተስማሙልልደት የተደረገው ሌሊት ስለሆነ ፤ ወደኋላ ያለው መዓልት ፳፰ ሲሆን ፤ ጳጉሚን ስድስት በሆነ ጊዜ ሁለቱም ቀን ይከበር እያለ ይጽፋል ። ይህንንም በታኅሣሥ ፳፱ ስንክሳር ተመልከት። በ፳፰ም የሚጽፈው የልደትን ታሪክ ነው።

አ ስ ተ ያ የ ት

ይኸ ነገር የትመጣውንና የታሪኩን አመሠራረት ለማወቅ ያህል አተት ነው እንጂ ፤ የልደት በዓል ብቻ የሚዘዋወርበት ግዝረቱ ፤ ጥምቀቱ ፤ በታውን የማይለቅበት ምን በቂ አስረጂ ሊኖረው ይችላል ? ይኸ ሁኔታ በሌሎች አብያተ ክርስቲያናት የማይደገፍ ለመነታረኪያ የኛ አባቶች ብቻ የፈጠሩት መስሎ ስለሚታይ ፤ በያሙቱ ልደት በ፳፱ ቀን ብቻ ቢሆን መልካም ስለሆነ ፤ ሁላችን እናስብበት ።

፪ ኛ ጾ መ ሕ ር ቃ ል

ጾመ ሕርቃል ማለት የሕርቃል ጾም ማለት ነው ። ምክንያቱም ሕርቃል በሚባለው የቤህጊዳን ንጉሥ የተሰየመ ነው ። እርሱም አይሁድን ስላጠፋ በአግዚአብሔር ዘንድ በደል ሆኖ እንዳይቆጠርበት ክርስቲያኖች የጾሙለት ጾም ማለት ነው ። በዚያ ዘመን አይሁድ ፎቃ በሚባለው ገጣሚ ኃይል በምእራፍን ላይ የክርስቶስን ስም እንዳይጠሩ ስለተቃወሙባቸው ፤ ክርስቲያኖቹ አይሁድን በጦር ኃይል እንዲያስታግስላቸውና ፎቃን እንዲያጠፋላቸው ሕርቃልን ጠየቁ ። እርሱም በክርስቶስ ያመነ የክርስቲያንን ሕግ የሚፈራ ነበርና በክርስቲያን ሃይማኖት ሰው የገደለ እስከ እድሜው ፍጻሜ መጸም አለበት የሚል ሕግ አለ ትላላችሁ ። እኔ ለመጸም አልችልም ። እንደምን ይሆናል የሚል ሙልስ ስሰሰሳቸው ፤ በዕድሜህ ልክ ተገምቶ እኛ ክርስቲያን የተባልን ሁሉ ተካፍለን እንጾምልኻለን ብለው ቃል ኪዳን ገቡላት ። እሱም አይሁድን ሊያጠፋላቸው ከማለላቸው በኋላ ፤ ከአይሁድ ወገን ብዙ ሰውና ፎቃን ገድሎ

ጸቡን ካስታገሠ ወዲያ ፡ የዕድሜው ተረፍ ተገምቶ በዚያን ጊዜ ለነበሩ ክርስቲያኖች ቢካፈሉት እምስት እምስት ዕለታት ደርሱቸዋል ። ይህንንም ጾመ አስተሥርእዮ ብለው ጾሙታል ።

ይህ ነገር ሲያያዝ ሠለስቱ ምዕት እርዮስን አውግዘው ሃይማኖትን አቅንተው በሚለያዩበት ጊዜ ፤ የቤተ ክርስቲያን ሕግ ሲደነግጉ ሕማማትን ከጾመ ፵ ጋር እንደመቀላቀላቸው ፤ ይህንንም የኋላ ሊቃውንት ስምንተኛ ሱባኤ ሁኖ እንዲጾም አዘዋል ። ይኸውም ዜና ምእመናን ወዓላውያን በሚባለው ሙጽሐፍ ተጽፎ ይገኛል ።

እንዲህ ማድረጋቸውም ፩ኛ ስለ ክርስትና ሃይማኖት ተጋድሎ ላደረገው ንጉሥ ሥርየት ለመለመን ምረመናን ያደረጉት ሱባኤ የጾሙት ጾም መታሰቢያው በምእመናን ትውልድ ዘንድ እንዳይዘነጋ ማስታወሻ ሆኖ ሲነገር እንዲኖር ለማድረግ ፤

፪/ ሕርቃል በዚያን ዘመን በግብፃውያን ላይ የማዘዝ ሥልጣን ሳይኖረው የሮምና የእስክንድርያ ሊቃናጳጳሳት በመካከላቸው ፍቅር መሥርተው አንዱ የደነገገውን ሕግ ሌላው እንዲቀበል ተስማምተው ስለነበረ ፤ በዚህ ወራት የሮሙ ንጉሥ ታሪኩን ለማሳወቅም ሆነ ዝናውን ለማጋነን ይህ የጾመ አርብዓ ተቀዳሚ ሱባኤ እንዲጾም ስለአዘዘ ፤ ስለሮሙ ሊቀ ጳጳሳት ፍቅር የእስክንድርያውም ሊቀ ጳጳሳት ተቀብሎ እንዲጾም አድርጎት ነበርና የሁለቱ ሊቃና ጳጳሳት ቀድሞ የነበራቸው ፍቅር ማስታወሻ እንዲሆን ወስነውታል ።

፫ኛ/ በዚያን ጊዜ ሕማማት ይጾም የነበረው ጌታ አልዓዛርን ካስነግበት ከተጽኢኖ ዓርብ ጀምሮ እስከ ትንሣኤ እሑድ ፤ ቀን ስለነበረ ፤ ጾመ ሕርቃል ፯ ቀን እሑድ ሲቀር አሥራ ስድስት ይሆናል ። ይህም ከላይ እንደጠቀስነው በስምንቱ ሱባኤዎች ውስጥ በሚገኙት ከጥሉላት በቀር በማይጾሙት ሰንበታት ሲተካ ፵ ቀን በመቅረቱ በቀጥታ የሚጾመውን ቀን በመቀጠር ጌታ የጾመው ፵ውን ቀን ሁሉ ከቆመ ሳያርፍ ከዘረጋ ሳያጥፍ ፤ ነውና ዕረፍት የሚደረግባቸውን ዕለታት ከአጽዋማቱ ለመለየት ወስነውታል ።

በቤተ ክርስቲያን ያለው መልክ

፩ኛ ቅዱስ ያሬድ ከዚህ በላይ የተጻፈውን ታሪክ በመመርመርና በመረዳት የአባቶቻችንን ድንጋጌ በመከተል ጾምነቱን አጽድቆ ከቅበላ ዋዜማ ጀምሮ የጌታችንን ሰው መሆንና ለኛ ብሎ መሰቀሉን እያወሳ የጾም ድን የተባለውን መዝሙር ሲያዘጋጅ ይህንን ጾመ ሕርቃልን እንደ ዓቢይ ጾም አድርጎ ከቅዳሜ ይዞ «ዘመረደ እምላዕሎ አይሁድ ሰቀሉ ወሚመ ኢያለሙሩ እግ

ዚአ ኩሉ ዘያሐዩ በቃሉ» እያለ ፡ እሱም «ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍር ሃት» እያለ፤ ቀጥሎም «ሙሴኒ ጸመ በሲና» እያለ ፡ ጸምን በማሞገስ ስለዘመረ፤ የጸመ ሕርቃል መልክ በቤተ ክርስቲያን ታዋቂ ሆኗል ።

፪ኛ/ ጸመ ሕርቃል በያሬድ እንደ መዘመሩና በአባቶች እንደ ተወሰነ በመ መልክት ፤ አባቶች ቀሳውስትና መነኮሳት ከአርባው ቀን ባለመለየት ሥርዓተ ቅዳሴ እንዲደረግበት ዕጣነ ሙገር እንዲቆምበት በማድረጋቸው ፤ እንደዚያው ጌታ እንደ ጸመው እንደ አርባው ቀን በመልኩ ታውቆ አስፈላጊነቱ ጸድቆ በዲሚዎች ልቡና ተጠንቅቆ እየተጸመ የሚኖር በመሆኑ በእእመናን ዘንድ የታወቀ መልክ ተሰጥቶት ይኖራል ።

ከሕዝብ ልማድ ጋር ያለው ግንኙነት

ይህ ጸም በሕዝብ አነጋገር ሁለት ወር ሁዳዴን መጸም ግድ አለብን እየ ተባለ ስለሚነገር ፤ የጸሙ ጊዜያትም ለሁለት ወር አራት ቀን ብቻ ስለሚቀ ረው ፤ ጸሙም ይህን ያህል ቀን መሆኑ ጸመ ሕርቃልና ሕማማት ተጨም ረው ስለሆነ ፤ ከሕዝቡ ጋር የተለመደ ግንኙነት እንዳለው በዚህ ለመታወቅ ይቻላል ።

፫ኛ/ በላይኛው ዓምድ እንደተጠቀሰው ክርስቶስ አርባውን ቀን የጸመው በሙሉ ዕረፍት ሳይሻ እንደመሆኑ መጠን ፤ ጸመ ሕርቃልና ሕማማት ሲጨ መሩ ከአምሳ ስድስቱ ቀኖች ዕረፍት የሚደረግባቸው አሥራ ስድስቱ ቀኖች ተቀንሰው የሚተርፉት ፵ ቀኖች ያለ ዕረፍት በጸሎትና በሰጊድ መጸም ዋና የሕዝቡ ልማድ ስለሆነ ፤ ጸመ ሕርቃልና ጸመ ሕማማት የተቀነሱ እንደ ሆነ ሰንበታቶቹ የዕረፍት ቀኖች ተብለው ከቅጥር ውጪ ሲሆኑ ፤ የአርባው ቀን ቅጥር ስለሚነድል በሕዝቡ ዘንድ የጸመ ሕርቃል ከዓቢይ ጸም መቁጠር በጸመ ድጓውም ሆነ በምእሳሉ የተለመደ ሆኖ ሲሠራበት መኖሩ የልማድ ግን ኙነት እንዳለው ለማረጋገጥ ይቻላል ።

፬ኛ/ ሕርቃል አይሁድና ፎቃን ስለገደለ ፤ ያልገደሉ ምእመናን መጸማ ቸውን ልማድ በማድረግ ብዙ ክርስቲያኖች የርጥባን ጸም በማለት አንድ ሰው የንስሐ ጸም ተቀብሎ ለመጸም በደቁ ፤ ወይም በሌላ ምክንያት ሴት ብትሆን በዕንስ ፤ ወይም ባራስነት ምክንያት ለመጸም ሳይችል ፤ (ሳትችል) የቀሩ እንደ ሆነ ፤ ዘመድ ወዳጅ እንዲጸሙላቸው ይደረጋል ። ይህም ከሕዝብ ጋር ያለውን የልማድ ግንኙነት ያስረዳል ።

ጥቅሙና ጉዳቱ

የጸምን ጠቃሚነት ለሚረዱና ለሚያምኑ ምእመናን ፤ ጌታችን ከቆመ ሳያ ርፍ ፤ ከዘረጋ ሳያጥፍ ፵ መፃልት ፤ ፵ ሌሊት መጸሙን እያስታወሱ እጸድቅ የማይል አማናዊ ጸድቅ ፤ እኩብር የማይል ለ-ዓላዊ ክቡር ፤ እነግሥ የማይል ዘለዓ ለማዊ ንጉሥ የሚሆን አያሱስ ክርስቶስ ለኛ ሲል መጸሙንና ለኛ መሪ አስ ተማሪ ለመሆን የጸመ መሆኑን በማሰብ ፤ ለነቀፋና ለትችት ሳይሆን ፤ በፍ ቅርና በትሕትና በሰጊድና በጸሎት ፤ በዝማራና በምጽዋት ለሚጸሙ ሰዎች ፤ በፈጣሪያችን በአያሱስ ክርስቶስ ዘንድ ከፍ ያለ ዋጋ የሚያሰጥ ስለሆነ ፤ ጥቅሙ በጣም የታወቀ ነው ። ይህንንም ጥቅም ለማግኘት ተስፋ የሚያደርጉ ሰዎች በነዚህ በስምንቱ ሱባኤዎች ከሰንበታቱ በቀር ምሳ ስለማይበሉ የምሳቸ ውን ሚሳብ አስበው አጠራቅመው ለነዳያን የሚመጸውቱ ናቸው ። ጥቅሙ ይህ ሲሆን ፤ ጉዳቱ የሚከተለው ሆኖ ይገኛል ።

አዲስ አማንያን ከኢአማኒነት ወደ ኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ሃይማኖት በሰባክያን ጥረትም ቢሆን ፤ ራሳቸውም የሃይማኖቱን ጠቃሚነት ተመራምረው በመረዳትም ሆነ ፤ የተመለሱ ምእመናን የጸም ብዛት ጠቃሚ መሆኑን ገና ያልተገነዘቡ ሰዎችን እያሠቀቀ የሚያሸኛቸው በመሆኑ ፤ ይህ የጸም መደራረብና መብዛት ብዙ ጉዳት የሚያስከትል ሆኖ መገኘቱ የማይጠረ ጠር ነው ።

ሊደረግ የሚገባው መሻሻል

መሻሻል ከተፈለገ ጸም ምግባር እንጂ ፤ ሃይማኖት አለመሆኑን ጠልቀው ለሚረዱ ሰዎች መሻሻል የማያሻው ሃይማኖት ብቻ ስለሆነ ፤ ጸምን እንደ ሃይ ማኖት ከሚቆጥሩ የዋሆች ሰዎች በቀር ከውጭ ከሌላ ሃይማኖት ፤ ወይም ካረ መኒነት እየመጡ በተዋሕዶ ሃይማኖት የሚገቡት አዲስ አማንያንን እያሠቀቀ ወደኋላ የሚመልሳቸው እንዳይሆን በሊቃውንት ጉባኤ ተመክሮበት ሥርዓተ ጸም ተሻሽሎ በደነገግ ጠቃሚ ሳይሆን እንደማይቀርና የጸምን ኃይል በመፍ ራት የተዋሕዶ ሃይማኖትን እየሸሸ ወደ ልዩ ልዩ ሃይማኖት የሚያመልጡ ጎን ወጣቶች ለመሰብሰብ እንደሚያስችል እርግጥ ሳይሆን አይቀርም ። ፍትሐ ነገሥት ግን ጸመ ሕርቃል ፎቃ በአሦሩሳሌም ሕርቃል በሮም ነገሠው ሳሉ ፤ ፎቃ በምእመናን ሳይ መከራ ስለጸናባቸው ፤ ወደ ሕርቃል ተላልከው ሕርቃል ፎቃን አስገደለው ይላል ።

አለቃ ደስታ ሀብተ ገብርኤል ።

ለማስረጃ ያህል የክርስቲያን ስሙን ሕማማት ስታክብር የሚነበቡ መጻሕፍት ድርሳናትና የተአምራት መጻሕፍት የሚዘሙትም ድርሰቶች ሁሉ በግእዝ ቋንቋ የተሸፈኑ ስለሆኑ ለወጣቱ ትውልድ ተርጉሞ የማስረጃትና የማስተማር ግዴታ አለባት ።

እንዲሁም የአገልግሎቱ ብዛት ከሕዝቡ የኑር ትግል ጋር ሲመዛዘን «ያለ ጎታው ደረባው» እንደሚባለው ሆኖ ከመጠን ያለፈ ድካምንና መሥዋዕትነትን የሚጠይቅ ሆኖ ስለተገኘ ብዙውን አገልግሎት ካህናቱ በበኩላቸው ለመፈጸም ፈቃደኞች ቢሆኑም ወጣቱ (አዲሱ) ትውልድ በተለይ ሊፈጽመው የሚገባውን አገልግሎት በተሻለ ዘዴ ማሳጠርና መወሰን ይኖርባታል ። ያለዚያ ግን ከወጣቱ ወገን ብዙ ትውልድ ከቤተ ክርስቲያን እየራቀ እንዳይሄድ ያሠጋል ። ለዚህም ሁሉ አፈጻጸም ሊቃውንትና ምእመናን ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ተስማምተውበት በሰፊው እንዲጠና አስፈላጊ መሆኑን ልዘነጋው አይገባም ።

መክብብ አጥናው ።

ጸሎተ ሐሙስ

እንደ ሥነ ፍጥረት አቋጣጠር ሐሙስ ከሰባቱ ዕለታት በአምስተኛው ተራ ቅጥር የሚገኝ አንድ ዕለት ነው ። ይህ ቀን በአንድ ዓመት ውስጥ ሃምሳ ሁለት ጊዜ በመገኘት የተወሰነውን ዓመታዊ ቅጥር ያሟላል ።

ኑር በዕለታት እየተመጠነ መተንተን ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ የሰው ልጅ አንድ ከፍተኛ ተግባር የፈጸመበትን ቀን ልዩ ዘርፍና ቅጽል ሰጥቶ መጥራቱ የተለመደ ነው ።

በዚህ ዓይነት ይህ ሐሙስ በመባል የታወቀው ዕለትም በብሔራዊ ባህላችንና ቋንቋችን ፤ በሕዝብም በቤተ ክርስቲያንም በኩል የተለያየ የግብር ስም ተሰጥቶት ፤ በአንድ በኩል «ጸሎተ ሐሙስ» የሚል ስያሜን ሲያገኝ በሌላ በኩል ደግሞ «ዕብድ ሐሙስ ፤ አዳም ሐሙስ» እየተባለ ይጠራል ።

አሁን የጸሎተ ሐሙስን ብሂል ፤ ከመዘርዘራችን በፊት አስቀድመን ይህ ዕለት ለምን «ዕብድ ሐሙስና የዳዳም ሐሙስ» እንደተባለ ምክንያቱን መግለጽ ሳያስፈልግ አይቀርም ይሆናል ።

በሀገራችን «ዘመነ ሠርዓዊ» እየተባለ የሚጠራ አንድ የጋብቻ ክፍለ ጊዜ አለ ፤ ይኸውም ከታኅሣሥ ጾም መፍቻ ቀጥሎ እስከ ዓቢይ ጾም ቅብላ ድረስ ያለው ጊዜ ነው ።

የዓቢይ ጾም ስኞት እየተቃረነ ሲሄድ በዚያ ግድም ያሉ ዕለታት ለጋብቻ ተፈልገው አይገኙም ። በጣም የተወደዱ ናቸው ። በተለይም ሐሙስ በረቡዕና በዓርብ የተከበበ ዕለት ስለሆነ በዚህ ቀን እንደ ሀገራችን ባህልና ሥርዓት የሠርግ ሆታና ዕልልታ ፤ ዘፈንና ጭብጨባ እንዲሁም በጠቅላላ የደስታ ድምፅ የማይሰማበት ሠፈር አይገኝም ፤ በዚህ ምክንያት ይህ ዕለት በሕዝቡ ዘንድ «ዕብድ ሐሙስ» ተብሎ ተሰይሟል ።

ይህ ከዓቢይ ጾም በፊት ለሚውለው ዕለተ ሐሙስ የተሰጠ ስያሜ ሲሆን ከዓቢይ ጾም በኋላ ወይም ከትንሣኤ ቀጥሎ የሚገኘው ሐሙስ ደግሞ «ዳዳም ሐሙስ» ይባላል ። ይህም በእንጨት ፍሬ ምክንያት ወደ ዓለም የገባውን ኃጢአት ለማስወገድ «በሐሙስ ዕለት ወበ መንፈቅ ለዕለት - - - - -» ማለት በአምስት ቀን ተኩል ከልጅ ልጅህ እወለዳለሁ ሲል እግዚአብሔር ለዓዳም የሰጠው የድንኳን ተስፋ በቀጠሮው ቀን መፈጸሙን የሚያስታውስ አንድ የመታሰቢያ ዕለት ነው ። «የቀጠሮው ቀን በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር እንዲንልጁን ወደ ዓለም ላከ ። ከሴትም ተወለደ» ሲል ሐዋርያው ጳውሎስ በመልእክቱ የጠቀሰውም ይህን መሠረት በማድረግ ነው ። ገላ ፩-፬ ።

ሁኖም አሁን ለማወቅ የራሳችን ስል ጸሎት ሐሙስ በመሆኑ ሌላውን ሐተታ ከዚህ ላይ አሳርፈን ወደዋናው ዓላማችን እንመለስና፤ ጸሎት ሐሙስ የሚለው ቃል በትክክል ሲነበብ «የጸሎት ሐሙስ» ማለት ነው፤ የጸሎት ሐሙስ ማለትም በግልጽ ሲተረጉም «የጸሎት ቀን» ማለት ነው።

ጸሎት ሐሙስ የሚገኘው በሆሳዕናና በትንሣኤ እሑድ መካከል ባለው ሳምንት ውስጥ ሲሆን መታሰቢያና ተቃራኒ ስርዓትና ዓለም ላይ ከፍተኛውን ሥፍራ፤ ይዞ ይገኛል።

የ ት መ ጣ ው

ይህ ዕለት ጸሎት ሐሙስ ወይም የጸሎት ሐሙስ የሚለውን ስያሜ ያገኘው ከክርስቲና ወዲህ ነው። በዚህ ዕለት በቤተ ክርስቲያን የሚታየውና የሚሰማው ሁሉ ጸሎትና ሥነ ሥርዓት፤ ክርስቶስ ዓርብ ሊሰቀል፤ ሐሙስ ማታ ያደረገውንና ያቋቋመውን ሐዲስ ሥርዓት በግልጽ የሚያሳይ ታሪካዊ ሁኔታ ነው።

ክርስቶስ ለታላላቅ ሰዎች ትሕትናን ያስተምር ዘንድ በዚህ ዕለት ራሱን ዝቅ አድርጎ የተማሪዎቹን እግር አጠበ።

የሰው ልጆች ን ድካምና ወጭ ለመቀነስ ሲልም ለጋጠኦች ማስተሥረዥ ይቃጠል የነበረውን የላምና የበግ መሥዋዕት አሻሽሎ በቀላሉ የሚገኘውን የስንዴና የወይን መሥዋዕት በመተካት ታላቅ ለውጥ አደረገ። ይህ በበግና በፍየል ፋንታ የተተካው የስንዴና የወይን መሥዋዕትም ስለዓለም ድንኳን በመሰቀል ላይ የተፈተተው የራሱ አማናዊ ሥጋና ደም መሆኑን አረጋገጠ። ጸሎትም ጸለየ መዝሙርም ዘመረ፤ ስለዚህ ጸሎት ሐሙስ ተብሏል ከዚህ በኋላ መሥዋዕትነቱ በዚህ ዓይነት ወደፊት እንዲቀጥል ፈቃድና ሥልጣን ሰጠ።

ለዓለም ጸሎትና ስግደትን ያስተምር ዘንድም በጌቲሲማኒ (የተክል ቦታ) ራሱን ወደ ምድር ዝቅ አድርጎ ስግዶ ጸለየ። ጸሎትና ስግዶት ፍጡር ለፈጣሪው ለፈጽመው የሚገባ የተገኘነት ምልክት መሆኑን ለማወቅ ከዚህ የበለጠ ማስረጃ የለም። ይኸንም ለይቀመዛሙርቱ ሲያስተምር በሥራ ገልጾታል። ከጸሎቱም በኋላ ለተማሪዎቹ «ሥጋ ደካማ ነው መንፈስ ግን ብርቱ ነውናወደፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ» ሲል ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ሰጠ።

ስለዚህ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ ቀን ጸሎት ሐሙስ ተብሎ ይጠራ ጀመር።

በቤተ ክርስቲያን ያለው ይዞታ

ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ ቃል ተቀባይና ፈጽሞ ወይም አስፈጻሚ እንደ መሆኗ መጠን ክርስቶስ አርአያውን ለማሳየት ጸሎትና ስግዶት ያደረገበትን እንዲሁ በጠቅላላም መሥዋዕተ ኦሪትን ሽሮ መሥዋዕተ ወንጌልን በመተካት

ታላቅ ለውጥ ያደረገበትን ያን ዕለት «ጸሎት ሐሙስ» ብላ ሰይሞ መታሰቢያውን በጸሎት ታከብራለች፤ ክርስቶስ ዝቅ ብሎ የሐዋርያቱን እግር በማጠብ ያሳየውን ምግባረ ትሕትና በግብር በመግለጽ አገልግሎቱን ለዓለም ትመስ ከራሳች ።

ሁላችንም በዚህ ዕለት ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንሔድ፤ ጳጳሱ የቄሱን ቄሱ የጳጳሱን እግር በአጭር ታጥቆ በወይን ወጋ ሲያጥብ ለማየት እንችላለን፤ ይህ ምንጊዜም የጸሎት ሐሙስ ዕለት በቤተ ክርስቲያን የሚፈጸም የመታሰቢያ ሥነ ሥርዓት ነው፤ ከዚህም በቀር ሁል ጊዜ በሰሙን ሕማማት የቅዱስ ቅርባን ስጦታ በዚህ ዕለት ዝግጁቱ ቀጥሎ ለተቀባዮቹ ይቀርባል።

አሁን ሁላችንም የምንቀበለው ቅዱስ ቅርባን ከስንዴና ከወይን ተዘጋ ጅቶ በጸሎት ቅዱስ የተለወጠ የክርስቶስ አማናዊ ሥጋና ደም መሆኑን ያለጥርጥር እናምናለን፤ ይህ ዓይነት ምሥጢራዊ ለውጥ በቤተ ክርስቲያን ሆኑ የቀረውም ክርስቶስ ዓርብ ሊሰቀል፤ ሐሙስ ወደ ማታ ተማሪዎቹን ስብስቦ ይህ ሥጋዬ ነው። ይህም ደሜ ነውና እንኩ ብሎ ጤጤ ብሎ ኅብስትና ወይን ከሰጣቸው ወዲህ ነው። ስለዚህ ጸሎት ሐሙስ በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለው ይዞታ የሞቀና የደመቀ ነው።

በሕዝብ ላይ ያለከተለው ልማድ

አንድ ጊዜ የተደረገ ነገር ድርጊቱ ሳያቋርጥ ከቀጠለ ከጊዜ በኋላ ልማድ እየሆነ ይሕዳል።

ልማድ የሚባለውም ሕዝቡ እንዴት እንደተጀመረና ለምን እንደሚደረግ ትርጉሙን ሳያውቅ በየጊዜው ሲፈጽመው የሚታየው ከባህል ጋር የተወላሰበ ተማባር ነው።

በዚህ ዓይነት ይህ ጸሎት ሐሙስ የተባለውም ዕለት የጉልባን የንፍሮ መቀቀልንና ዳቦ የመጋገርን ልማድ በሕዝቡ ላይ አስከትሏል።

ምንም እንኳን በእንዳንድ አገር፤ ዳቦ የትንሣኤ እንጂ የጸሎት ሐሙስ ዕለት መጋገር ብዙ የተለመደ ባይሆንም አብዛኛውን ሕዝብ የጸሎት ሐሙስ ዕለት ንፍሮ ይቀቅላል ዳቦ ይጋግራል።

ሁኖም ሕዝቡ ይህ ልማድ ከምን ተነስቶ ከዚህ እንደደረሰ ምንጩን ካውቀው ልማድና ባህሉ የሚነቀፍ አይደለም። ሚርትና አምልኮ ያልተቀላቀለበት ንጹሕ ልማድ ነው።

የልማዱም አመጣጥ እንደሚከተለው ነው፤ ክርስቶስ በምሥራቅ ሐሙስ ያረገው የሥነ ሥርዓት ለውጥ በቤተ ክርስቲያን በኩል በላምና በበግ ፈንታ

የሰንደና የወይን መሥዋዕትን ተክቶ ሲሔድ፤ በሕዝቡ በኩል ደግሞ የዳቦ መ ጋገርና የንፍር መቀቀልን ልምድ ስለአስከተለ ይኸው በዚህ ዓይነት የዕለቱ መታሰቢያ ሲደረግ ይታያል።

ትርጉሙና የትመጣው ይህ መሆኑ ከታወቀ ልማዱ ወደ ፊት ቢቀጥል በሕዝቡ ላይ ምንም የሚያስከትለው ጉዳት የለም።

ማጠቃለያ

ስለ ጸሎት ሐሙስ ከብዙው በጥቂቱ ልናውቀው የሚገባን ይህ ነው፤ ይኸውም ከጸሎት ሐሙስ ሥርዓት ብዙው በቅዱስ ወንጌል ያለና የተጻፈ ቃል በመሆኑ ለብዙዎቻችን እንግዳ ሊሆን አይችልም፤ ሆኖም ያኑ የምናውቀውንም ደህና አድርገን ማወቅ ስለሚኖርብን ይህን አጭር ጎምሀርታዊ መግለጫ ለም አመናኑ ማበርከት አስፈላጊ ሆነ።

ጸሎት ሐሙስ፤ በቤተ ክርስቲያንም በሕዝቡም ዘንድ አንድ ዓይነት ዓላማ ያለው መሆኑ ቢታወቅም የመታሰቢያው ሥነ ሥርዓት አፈጻጸም ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተለያየ መሔድ ጀምሮአል፤ ለምሳሌ ቤተ ክርስቲያን ይህን ዕለት የምታውለው በጸሎትና በስግደት፤ የክርስቶስን ውለታ በመነጋገር ሲሆን ሕዝቡ ግን የዚህን ዕለት መድረስ የሚጠበቀው ለዳቦ ጋገርና ለንፍር ቅቀላ ሁኗል። የሚያሳልፈውም ዳቦ በመቁረስ ንፍር በመቅመስ ነው። እውነት ነው፤ ሕዝቡ የጸሎት ሐሙስን ዝግጅት እንደ ልደታ ንፍር ዓላማውን ሳይለ ውጥ፤ የቆሌና የባዕድ አምልኮ መንፈስ ሳይቀላቀልበት፤ ዳቦውንም የጉልባን ንፍርውንም ከሚርት ንጹሕ በሆነ ልማድ ሲፈጽም በመገኘቱ ሊመሰገን ይገባ ዋል። ሆኖም የቀረውና የጎደለው ነገር ስለአለ ምስጋናው ወደ ነቀፋ ሳይለወጥ ጉድለቱን አውቆ ማስተካከል የክርስትና ዓላማ መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል።

ጉድለቱም ክርስቲያናዊው ሕዝብ በዚህ ዕለት አልፎ አልፎ እንደሚታየው ወደ ቤተ ክርስቲያን ሓዶ ከካህናቱ ጋር የጸሎቱ ሥነ ሥርዓት ተካፋይ ሳይሆን ወደዳቦውና ወደ ንፍሮው በመመገራቱ ነው።

የምግብ መቅደሙና ማሳረጊያው ጸሎት ስለሆነ ሁል ጊዜ ከምግብ በፊት እንጸልይ፤ በተለይም ይህ ዕለት የጸሎት ቀን በመሆኑ ሁላችንም ለጸሎትና ለስ ግደት ወደ ቤተ ክርስቲያን መግጠንን አንርሳ፤ መብላችንም ምድራዊ ዳቦ ብቻ ሆኖ እንዳይቀር በዚህ ዕለት ቅዱስ ፍርዳንን ለመቀበል ጥል እንበል።

ቀኝ ጌታ ተሾመ ዘርይሁን።

ቀዳም ሥዑር

ይህ ዓይነት ስያሜና አጠራር በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባህልና ሥር ዓት መሠረት ከረጅም ጊዜ ጀምሮ የቆየ ነው። «ቀዳም ሥዑር» ማለት የተ ሻረ ቅዳሜ ማለት እንደሆነ ይነገራል። በዚህም ዓይነት ለምሳሌ፤ በአገር ቤት ጥዋት ቁጠማ እስኪዘር ድረስ እህል ይፈጫል። ውኃ ይቀዳል የመሳሰሉ ትም ሁሉ ሥራዎች ይሠራሉ። ይህም በሰንበተ አይሁድ ቀዳሚት ለመጀ መሪያ ጊዜ የተሻረችበት ዕለት ነው የሚል ልማዳዊ አነጋገር አለ። ነገር ግን ይህ ስያሜ ሕዝቡ ለሥራ ስልጣን የፈጠረው እንጂ፤ ከቤተ ክርስቲያን የተ ገኘ አይመስልም። ቀዳም ሥዑር በሌላ በኩል ደግሞ ለምለም ቅዳሜ ማለት እንደሆነ የሚላት። አሉ። ሆኖም የቃሉ ፍች ምንም ያህል ጠቃሚ ስለአል ሆነ፤ ይህን ከዚህ ላይ አልበን፤ በዚህ ዕለት የሚፈጸሙትን ሌሎችን ልማ ዶች ለመግለጽ እንሞክራለን።

የቀዳም ሥዑር ዕለት ጥዋት ካህናት በቤተ ክርስቲያን አስፈላጊውን ጸሎትና ሥርዓት ከፈጸሙ በኋላ፤ በሱቲ የተጠቀለለ ለምለም ቁጠማ ይዘው በየመንደሩ እየዞሩ «ጌታ ተመረመረ ዲያብሎስ ታሠረ» እያሉ የምሥራች ምልክት የሆነውን ቁጠማ ለምአመናኑ ይሰጣሉ። እንዲሁም በጸናጽል በከ በሮ «ገብረ ሰላሙ በመስቀሉ» እያሉ እየዞሩ በማሸብሸብ የምሥራቹን ይገል ጸሉ። ካህናቱ በአንዳንድ ጠቅላይ ግዛቶች ገብረ ሰላም ከሚያበላው ሰው ቤት የምሥራቹን ቁጠማ ከቤት ውስጥ ገብተው ሲሰጡ፤ ከሌላው ደግሞ ከውጭ እንደቆሙ ይሰጣሉ። ቀላውስቲና ዲያቆናቱ ቁጠማውን በሚሰጡበት ወቅት ሴቶች ልቃቂት (ልቅ) ይሰጣሉ። ይህም ልቃቂት ተሰብስቦ ለጧፍ ይሆናል። ይህ በገጠር በብዙዎቹ ክፍለ ሀገሮች ይደረጋል። ይህ የቀዳም ሥዑር ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለው ግንኙነት ሲሆን፤ ከሕዝቡ ልማድ ጋር የተያያዙ ልማ ዶችም በዚህ ዕለት ይፈጸማሉ። በብዙዎቹ ጠቅላይ ግዛቶች በዚህ ዕለት ማታ አክፋዮች ቁጣ ጋግረው ወደ ቤተ ክርስቲያን በመውሰድ በቂስ አስባርከው ይበ ላሉ። ይህ የአክፋይ ምግብ (ዳቦ) በሸዋ ተስፋ የሚል ስያሜ ሲኖረው በጎ ጃም ደግሞ በአንዳንድ ቦታዎች ምስለ ኩክ ይባላል። አክፋይ ያልሆነ ሰው

ይህን ዳቦ አይበላም ። ይህ ምስል ኩክም ሆነ ተስፋ በሚል ስያሜ የሚጠራው የአክፋይ ምግብ የሚደገፍ ነው ። ምክንያቱም በአንዳንድ ክፍለ ሀገሮች አክፍሎት ከሐሙስ ማታ ጀምሮ እስከ እሑድ ሌሊት ድረስ ማለት ለ፶፮ ሰዓቶች ያህል እህልና ውኃ ሳይቀምሱ የሚያከፍሉ ሰዎች ስለአሉና ፤ በኋላ በፋ ሲካው ቅባት ዘለቅ ተከታታይ ደግሰ ምክንያት ድርቀት የሰነበተበትን ሆድ ከመጠን ያለፈ ቅባት ሲገቡበት በአጣጣሪ የተቅማጥ በሽታ ከሞት የሚደርሱ ብዙዎች ስለሆኑ ፤ አክፋዮች ከዚህ ሁሉ የድካም አደጋ ለመዳን ይችሉ ዘንድ ይህች ተስፋ ፤ ወይም ምስል ኩክ የተባለች እንስተኛ ዳቦ ስለምትረረዳ ፤ በሁሉም ዘንድ ይህ ዓይነት ልምድ ቢኖር መልካም ስለሚሆን ነው ። አንድ ሰው ፶፮ ሰዓቶች ያህል እህል ሳይበላ እንዲቆይ ማዘዝ ድካምን ስለሚያስከትልና በሰው ላይ ጉዳትን ስለሚያመጣ አሁን ያለው የአክፍሎት ይዞታ ሊሻሻል ይገባዋል ። ምንም እንኳን የጌታችን የመድኃኒታችንን ሞትና ፀዋት መከራ በማሰብ የትንሣኤውን የምሥራች እስኪሰሙ ድረስ ከማንኛውም ምድራዊ ደስታና ከእህል ከውኃ ሳይቀር ተከልክለው ምእመናኑ በሰግደትና በጸሎት መቆየታቸው የሚከስመሰግን ታላቅ የክርስቲያንነት ምልክት ቢሆንም ፤ በባዶ ሆድ በሚደረገው ከፍተኛ ሰግደትና ጸሎት ፤ ምክንያት ብዙ ሰዎች ከአደጋ ላይ ስለሚወድቁ ፤ አክፍሎት ጨርሶ እንኳን ባይቀር ሊሻሻል ይገባዋል ። በእኔ አስተያየት አክፍሎት ከቀዳም ሥዑር ማታ እራት ብቻ መከልከል እንኳን ቢሆን በቂ ይመስለኛል ። ይሁን እንጂ ፤ የአክፍሎት ድካም ሊሰማቸው የሚችለው ሽማግሌውን ክፍል እንጂ ዘመናዊውን ወጣት የሚአሳስብ አይደለም ። ወጣቱ ትውልድ እንደሚታየው እንኳን አክፍሎትና ተራውንም ጸም እንኳን በራቃዱ ሰርዞት ስለሚታይ ነው ።

የለምለም ቁጠማው እያዞሩ መስጠት ግን የታላቅ ምሥራችነት ምልክት ስለሆነ ፤ የሚደገፍ ነው ። የዚህን መልካም ልምድ የትመጣ አባቶች ሲናገሩ ማየ አይህ ፵ ቀንና ፵ ሌሊት ከዘነመ በኋላ ፤ ኖላ መርከቡን ከፍቶ ርግብን የውኃውን መገደል አይተሽ ነይ ሲል ላካት ። እርሷም በትእዛዙ መሠረት ሐዳ የውኃውን መገደል ከተመለከተች በኋላ ፤ ለምለም የወይራ ቅጠልም ይላሉ ። ወይም ቁጠማ በአፋይ ይዛ ወደኖላ ተመለሰችና የምሥራች « ሐፀ

ማየ አይላ ፤ ነትገ ማ? አይላ» የዘነመው የፍልውኃ ዝናም ፈጽሞ ጉድጓል ፤ ደርቋል ስትል ነገረችው ። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ በክርስቶስ ስቅለትና ሞት ከአዳም ጀምሮ የተከማቸው የኃጢአት ባሕር ውቅያኖስ ደረቀ ፤ ነጠፈ ስትል ይህን የምሥራች ለምለም ቁጠማ በዚያች ርግብ አምሳል ለም እመናኗ ታድላለች ይላሉ ።

ይህ ሥርዓት መቀጠል የሚገባው ቅዱስ ሥርዓትና ባህል ነው ። ይህ ቅዱስ እምነት ፤ ልማድ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሙሉ በኃጢአት ምክንያት ተዘግቶ የነበረው የጽድቅ በር መከፈቱን ያበሥራል ፤ ያውጃል ፤ ስለዚህ መቀጠል እንጂ መቅረት የለበትም ።

አእምሮ ወንድምአገኘሁ ፤

የልደታ ንፍሮ

የቃሉ ትርጉም ግንቦት ፱ነኛ ወር ማለት ሲሆን የቃሉ ፍቺ ወይም ትርጉም በግእዙ ሰዋሰው (ግንብዋት) ፊቀን ወይም ጋር ማለት ነው። በአግርኛ ግንቦት ወይም ገንቦዎች ማለት ይመስላል፤ መቼም ገንቦ፤ እንስራ ወይም ፊቀን በባልም ከሸክላ ሥዕሎች ውስጥ አልወጣም፤ ሊቃውንቱ እንደሚሉት ግንቦት የሚባለው ወር በሸክላ ዓይነቶች የተጠራበት ምክንያት የገንቦ ዓይነት ሸክላዎች ውስጣቸው ክብ የሆነ አንገተ ጠባቦች አየር በብዛት የማይገባቸው ስለሆኑ የግንቦት ወርም በዚህ ምሳሌ ሙቀት የሚበዛበትና ንጹሕ አየር የሌለው ድፍን በመሆኑ ነው እያሉ ይታረካሉ።

በዚህም ምክንያት የግንቦት ወር በጣም ሙቀት የበዛበት በመሆኑ አንዳንድ አገሮች በሙቀት ጊዜ ተቃቅሮ መተኛት ጤና አይሰጥም አስፈላጊ አይደለም በማለት ጋብቻን ይከለክላሉ።

የግንቦት ልደታ ንፍሮ

በዋግ አውራጃ በኩረም ከተማ የእህል ዓይነቶች ሁሉ ተሰብስበው ከመንደሩ ወይም ከከተማው አካባቢ ትልቅ ዳስ ይሠራና ከዚያ ውስጥ ሴቶች ሁሉ ተሰብስበው ከጣቱ እስከ ስድስት ሰዓት ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ ይቀላሉ፤ በስለትና በመዋጮ የተሰበሰበው ገንዘብ እንደ መጠኑ ብዙ በግና ዶሮ ይገዛና ይታረዳል፤ ሰባት ሰዓት ሲሆን ወንዶች ሁሉ ከየሥራቸው ይሰበሰባሉ፤ ከዚያ በኋላ አንድ ትልቅ የሆነ የመንደር ሽማግሌ ይነገሩ ሁለቱን ወጣቶች የሆኑ ወንዶች ልጆች ብትር አንስቶ አንገታቸው ላይ አድርጎ እንደሚደርስ በሬ አጎንብሰው እንዲሁም አድርጎ በጅራፍ እየነዳ ንፍሮውን እንደ ዘር ይበትነዋል፤ በኋላ ልጆቹ ተለቀው ለበዓሉ የተዘጋጀው ድግስ ቀርቦ ይበላና ሴቶችም ሆኑ ወንዶች ስለ ችግራቸው ይሳላሉ፤ ሽማግሌዎችም ይመርቋቸዋል፤ በዓሉም እስከ ሦስት ቀን ድረስ ይረጸማል።

በሸዋ ጠቅላይ ግዛት ባህሉ የተለያየ ነው፤ የግንቦት ልደታ ዕለት በየአንዳንዱ ቦታ ቆሎ ይቆላል እንጂ ንፍሮ አይቀቅልም፤ ደግሞ በብዙ ቦታ በግ ወይም ፍየል ይታረዳል። ነገር ግን ከድግሱ የተረፈው በየትም አገር ቢሆን ወደቤት አይመለስም። በሸዋ ጋብቻም የለም።

ትግራ በሽራ አውራጃ

የግንቦት ልደታ ከእህል ዓይነቶች ሁሉ አንድም ሳይቀር እንዲያውም የሚያስገርመው ነገር ነግ፤ ጤፍ፤ ዳጉሳ ሳይቀር አብሮ ይቀቀልና አሥር ሰዓት ገደማ ሲሆን አንድ ትልቅ ሰው ተነሥቶ በሁለት ልጆች ጫንቃ ላይ በትሩን አጋድሞ እንደ በሬ አስጎንብሶ፤ በጅራፍ ልጆቹን እየነዳ፤ ንፍሮውን እንደ ዘር ይዘራዋል፤ ከዚህ በኋላ ምህላ ጸሎት እግዚአታ ይደረግና ንፍሮው ይበላል፤ ሁሉም በየዓይነቱ የተገኘው ሁሉ ይበላል፤ ይጠጣል። ከጥቂት ቀን በኋላ የተዘራው የንፍሮ ዓይነት ሁሉ ተጭሮ ይታይና እንደ ብቅል አጎንቅሎ (አብ ቅሎ) የተገኘው የእህል ዓይነት ይታይና በቅሎ የተገኘው ክፍል ትንቢት ይነገርለታል። ዘንድሮ ይህ ዓይነት ይሆናልና እንድትዘሩ እየተባለ ይነገራል። ጋብቻ አለ።

ሁለተኛ ደግሞ በአክሱም፤ በአድዋ፤ በተንቢን አውራጃ እንዲህ ይደረጋል፤ ምንጊዜም ቢሆን የንፍሮው ሰዓት በሁሉም ቦታ ከስምንት ሰዓት እስከ አሥራ ሁለት ሰዓት ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ ነው፤ በነዚህ አውራጃዎች ንፍሮው ለዚህ ከሚያገለግሉ ጥርጣጣራዎች ተሰብስቦ ይቀቀልና ከበሰለ በኋላ ከመቀመሱ በፊት ጥቂቶች ባልቴቶች ይመረጡና ከንፍሮውና ከሌላውም ዓይነት ሁሉ በጥቂቱ ይዘው ወደ ከተማው ዳር ወጣ ብለው ጥለው ፊታቸውን ወደጣሉበት ቦታ ሳይመልሱ በቀጥታ ወደንፍሮአቸው ከተመለሱ በኋላ ሁሉም ይቀመሳል ይበላል፤ ዘፈንም አለ፤ ምርታም ማርያም ትስጥህ የሚል ወልድ ይመረቃል፤ ስለትም የሚሳል አለ፤ ምርታም ማርያም ትስጥህ የሚል ነው፤ ከዚህ በኋላ ጸሎተ ምህላ ተደርጎ ይለያያሉ። በነዚህ አውራጃዎች በዚህ አንፃር የገና በዓል በልደት ደግሞ ማሽላ ቆሎ ይቆሉና ስለ ጌታችን መወለድ የፈካውን የማሽላ ቆሎ በአፋቸው ውስጥ ይዘው እየቆረጠሙ ዳኑ፤ ዳኑ፤ እያሉ በቃለ አጋና ይዘምራሉ። ጋብቻ ግን አለ።

በጎንደር ግን የግንቦት ልደታ ቀን ንፍሮ መቀቀልና እንዲሁም ቂጣ በነግ እየታሸ ይቀመሳል፤ በአንዳንድ ቦታ በግ ወይም ፍየል የሚያርዱ ይገኛሉ፤ ደግሞ ለሚመጣው ዓመት ይህን አደርጋለሁ በማለት ይሳላሉ፤ ይህም ስለት ፍጻሜ እንዲያገኝ ሽማግሌዎችና ባልቴቶች ይመርቃሉ፤ በጎጃም ጠቅላይ ግዛት ይህንን የመሰለ ሥርዓት ነው የሚደረገው ጋብቻ ግን አለ።

በወሎ(በደሴ)ከተማ ይህንን ከዚህ በላይ በጎንደር እንደሚደረገው ዓይነት ሆኖ ሥርዓቱ የግንቦት ልደታ ብቻ ሳይሆን ሁል ጊዜ በየወሩ የልደታ ቀን ንፍሮ ይቀቀላል።

በከንባታ አውራጃ ሆግእና ከተማ የተቀቀለው ንፍሮ ይዘራል፤ ያልበ ቀለ እንደሆነ ዘንድሮ ረኃብ ይሆናል እየተባለ ትንቢት ይነገርለታል።

እኔ ደግሞ ሊቃውንት እንደሰማሁት ሁሉን ገግሥት ልጅዎ ቁስጠንጢናስ ነግሥ የሮማ ቁጣር በሆነ ጊዜ እናቱን ከአጠገቡ አምጥቶ፤ አስቀምጦ ከብርና ሥልጣንም እንዲኖራት ስለ አደረገ። እርሷም እንደ ልጅዎ የክርስቲያንን ሃይማኖት ትወድ ስለነበረ በሮማ፤ በቀሰጥንጥንያ፤ በኢየሩሳሌም ብዙ አብያተ ክርስቲያናት አሠራች። ወደ ኢየሩሳሌምም እየተመለሰች ጌታችን የተወለደበት ቤተ ልሔምን፤ ያደገበት ናገራትን፤ የተሰቀለበት ቀራንዮን፤ የተቀበረበት ጉልንታን ስትጎበኝ የጌታችንን መስቀል አስፈልጋ ከተቀበረበት ቦታ በተአምራት ስለአወጣች፤ በደስታ ተመልታ የቅድስና ሥራዋን አዘወተረች፤ በዚህም ጊዜ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ዜናና የሕይወት ታሪኳን፤ የቅድስናዋን፤ የንጽሕናዋን ታሪክ በደንብ ከአጠናች በኋላ እንደ ሀገሩ ባህልና ደንብ አይሁድ የልደት በዓላቸውን ማክበር የሚወዷ ስለሆነ ይህን አይታና ተመልክታ እመቤታችን ድንግል ማርያም በተወለደችበት ቀን የልደት በዓልዋ እንዲከበር አደረገች።

ጸ/ የበዓሉም አከባቢር ዓይነት እንደ ሀገሩ ልማድ እስራኤላውያን በሚያከብሩት ዓይነት ከግብጽ ባርነት የወጡበትን የፋሲካን በዓል በግ በማረድና የበጎን ደም በግንባራቸው ላይ እየቀቡ እንዴት እንዳገኛቸውና ከግብፅ እንደወጡ ዘጽአት ፲፪፣ ፩-፱፩ = በዓመቱ መጀመሪያ ከ፲፬ ቀን ጀምሮ እስከ ፳ኛው ቀን ድረስ የቂጣ በዓል ይከበራል፤ በእነዚህ ቀኖች ውስጥ አይሁድ ሁሉ እርሾ ያልተጨመረበት ያልቦነ እንጀራ ይበላሉ። ዘጽአት ፲፪፣ ፲፬-፳ ዘዳግም ፲፮፣ ፫።

፱/ አይሁድ (ሰዋን) የሚሉት የዓመቱ ሦስተኛ ወር ይህም ወር ግንቦትና ሰኔ በተባሉት በኢትዮጵያ ወራት ውስጥ ነው፤ እርሱም የመከር ወር ገብስም፤ ስንዴም ወደ ጎተራ የሚከተትበት የክታች ወር ነው፤ ዘይሌዋውያን ፳፫፣ ፱/፲፱) = አይሁድ ከሚያዝያ ጀምረው እስከ ሰኔ ድረስ የቂጣ በዓል፤ የመከር በዓል እያሉ የሚያከብሩዋቸውን በዓላት ምክንያት በማድረግ፤ እሊኒ ንግሥትም የማርያምን የልደት በዓል በዚህ አንፃር እንዲከበር አደረገች ይባላል። ይህም በዓል እያደረ በማጋነን ማርያማዊ አምልኮ ተብሎ ተሰይሞ በምሥራቅና በምዕራብ ቤተ ክርስቲያን መካከል የተለመደ ሆኖ ይኖር ነበር ይባላል።

ወደ ኢትዮጵያ የገባበት ዘመን ግን በ፳፻፳፮ ዓመተ ምሕረት ውስጥ ዓፄ ካሌብ ወደ ሀገረ ናግራን (ኅረብ አገር) ዘምተው በተመለሱ ጊዜ ነው ይባላል። ይህም በሀገረ ናግራን የሚኖሩ ክርስቲያኖች ይህን ከኢየሩሳሌም ተቀብለው ኖሮ ከእነርሱ ደግሞ ይህን መንፈሳዊ በዓል የአጼ ካሌብ ሠራዊት ተቀብሎ ወደሀገሩ ኢትዮጵያ ይህ ስለመጣ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከኢትዮጵያ ሀገራችን የተለመደ መንፈሳዊ በዓል ሆኖ ይኖራል።

ለምሳሌ በሀገራችን በኤርትራ ጠቅላይ ግዛት ስንኳ ይህን ለማድ በማድረግ አንድ ሴት ልጅ የወለደች እንደሆነ፤ መንደረኛው ሁሉ ጉረቤት የሆነው ተሰብስቦ ከአራሲቱ ሴት ቤት ሔዶ ንፍር ቀቅሎ ይበላል።

እኔም በራሴ አስተያየት የሆነ እንደሆነ ከዚህ በላይ በእሥራኤል ሥርዓት ውስጥ እንደጠቀሰኩት ሁሉ፤ የኢትዮጵያ ሕግና ባህል፤ ሥርዓትና ልማድ ሁሉ ከአይሁድ ጋር በሕግም፤ በትውልድም፤ በአምልኮትም የተሳሳተ ሠረ በመሆኑ፤ በግንቦት ወር ውስጥ ስለ ልደታ በዓል የሚደረገው፤ ሥነ ሥርዓትን የተመረከበ መንፈሳዊ በዓል ነው እላለሁ እንጂ፤ ባዕዳዊ አምልኮ ነው አልልም።

ነገር ግን በአንዳንድ ቦታና በአዲስ አበባ አካባቢ ያለው ሕዝብ ባዕዳዊ አምልኮትን እንዳይጨምርበት ቤተ ክርስቲያንና ሕዝብ ተባብረው ማረም አለባቸው።

የግንቦት ጋብቻ

በብዙ ጠቅላይ ግዛቶች የግንቦት ወር እንደሌላው ወር እንጂ ምንም ልዩነት የሌለው በመሆኑ ጋብቻቸውን ይፈጽሙበታል።

በአንዳንድ ጠ/ ግዛቶች ግን ግንቦት እህሉ የሚያዕዕበት፤ ድርቅ የሚፀና በት ሥራ፤ (እርሾ ቁፋሮ) የሚበሳበት ጊዜ በመሆኑ፤ ለሠርግ ችል ይሉታል። አንዳንድ ጠቅላይ ግዛቶች ግን ወደአምልኮት ወስደው ጋብቻን ፈጽመው ይከለክላሉ። ትርጉም ግን ሊሰጡ አይችሉም።

አንዳንዶች እንደሚያስረዱት ደረቅ አየር ያለበት፤ ቁስል የሚጸናበት ጊዜ በመሆኑ፤ ለአዲስ ተጋቢዎች በተለይ ለሴቷ ወገን አሥጊ ነው በማለት ይከለክላሉ።

አንዳንድ ሀገሮች ሀብታቸው እንደፈቀደ የዕረፍት ጊዜ ባገኙበት ጊዜ ሠርግ ያደርጋሉ እንጂ፤ የወራት፤ የዘመናት መሰናክልነት አያጋጥማቸውም የግሪክ ሕዝብ ብቻ በግንቦት ወር ሠርግ አያደርግም። ምክንያቱን ሲጠይቁት ቀስተጥንጥንያ ከተማቸው በቱርክ የተወረረበት ወር በመሆኑ፤ የካብን ወር ብለው ሰይሙበታል። ጋብቻ አይፈጽሙበትም። በሀገራችን ይኸን የመስለ የጋብቻ መከልከል የሚያደርግ የሸዋ ጠቅላይ ግዛት በተለይም አዲስ አበባ ነው።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ የማያርሱት፤ የማይቆፍሩት፤ አንጥረኞች ሸማኔዎች፤ በጠቅላላ የእጅ ሥራ ብቻ የሚያዘውትሩት በዚህ ወር ስለሚጋቡ የአንጥረኞች የጋብቻ ጊዜ ነው ብለው የሚያምኑ አሉ።

ሊቀ ጠብብት አክሊለ ብርሃን፤

ቡ ሄ

በየዓመቱ ነሐሴ ፲፫ ቀን የሚከበረው መንፈሳዊ በዓል በኢትዮጵያ አርድክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ስያሜ «ደብረ ታቦር» በሕዝቡ ዘንድም ቡሄ ተብሎ ይጠራል ። ሁለቱም አጠራር የበዓሉን ሥርወ ታሪክ የጨበጠ ነው ። መብረቅ ሲፈልቅ ፤ መብራት ሲበራ ፤ ፀሐይ ሲወጣ ፤ ቦግ አለ ማለት በአማርኛችን የተለመደ ነው ። ስለዚህ ቡሄ በርሀ ከሚለው የግእዝ ወይም ቦግ አለ ከሚለው የማርኛ ቃል የተወሰደ ሕዝባዊ አነጋገር ይመስላል ።

በዚህ ዕለት ችቦ ይበራል ፤ ዳቦ ይጋገራል ፤ ልጆች ቡሄ በሉ እያሉ ይጮኹል ። ሰሞኑን ሁሉ እረኞች ቡሄ ተብሎ የሚጠራውን ከወላጆች ከዘ መድ አዝማድ ፤ ወይም ከጎረቤት የሚሰጣቸውን ዳቦ ይዘው ወደዳር ይሔዳሉ ። ኅብስቱንም እየበሉ ይጨፍራሉ ። ጅራፍም ያጮኹል ለዚህም የት መጣኹን ስንሻ ፤ በሊቃውንቱም ሆነ በሕዝቡ ዘንድ የተለያዩ አስተያየት እናገኛለን ።

ሕዝባዊ አስተያየት ፤ እረኞች ምን አሉ? ጌታ በተወለደ ጊዜ መልአክ አትፍሩ ታላቅ የምሥራች እነግራችኋለሁ ፤ ስለአላቸው ፤ ከዚህ የተያያዘ ይመስላል ። በሀገራችን እረኞች በልዩ ልዩ ጨዋታ መልክ የሚናገሩት ሁሉ ተደማጭነት አለው ። ስለዚህ በዘመናት መካከል አንድ አገልጋይ ቅን ሠራተኛ ከመሆኗ የተነሣ ፤ የተመደበላት ሥራ ሁሉ በተአምራት እየተከናወነ ስለተገኘ አሠሪዎቿ የድካሚ ዋጋ የሚሆን ዱቄት ከለከሏት ። እርሷም እረኞች ይፍረዱኝ ብላ ክሱን ወደ እረኞች አቀረበች ። ልጆቿም በምንስ ዓይነት የታዘዘችውን ከፈጸመች እንዴት የድካሚን ዋጋ ትከለከላለች ብለው ፈርደውላት ዱቄቷን ስለ አገኘች ፤ በፍርዳቸው ተደስታ ይህንስ ስለትከከለኛ ፍርዳችሁ ሰለፍንተው ዳቦ ጋግራ ለማብላት እንጂ ፤ ራሴ እንድ ጠቀምበት አልፈልግም ስለአለቻቸው ፤ ከእረኞቹ መካከል አንዱ ተነሣፍ በዘመኑ ቋንቋ በግእዝ «አሆ በሉ» ማለት እሽ በሉ ስለአለ ተደስተው አሆ በሉ እያሉ ጨፍረው ነበር ። አሁንም በአንዳንድ አውራጃዎች አሆ በሉ እያሉ ነው የሚጮሁት ። ይህ ሲያያዝ መጥቶ ነው የሚሉ አሉ ።

በሌላ በኩል ደግሞ በሀገራችን ከግንቦት እስከ ነሐሴ ድረስ የዘር ጊዜ በመሆኑ ፤ በሬና የገበሬ ሥራ ከባድ ነው ። ከዚህ በኋላ ግን በመስከረም አዲስ መሬት ፤ ወይም እዳሪ የማውጣቱ ሥራ እስኪጀመር ድረስ የበሬ እረ

ፍት የሚባል ጊዜ በዚህ በደብረ ታቦር ልምት አለ ። በዚህ ወር ሣር ከማመቻቱም በላይ ፤ በሬ የገብስ ጠረኛ (ቂጣ) በጨው እየተጋገረለት ይበላል ይቀለባል ። ጥጋብም ስለሚሰማው በየመስኩ «ቡ» እያለ ያገሣል ። በዚህ ጊዜ እረኞች ደግሞ ለእኛስ ለጠባቂዎች ለምን ዳቦ አይጋገርልንም እያሉ ወላጆቻቸውን ስለሚያስቸግሩ ፤ የደብረ ታቦር ዕለት ብቻ ሳይሆን ሰሞኑን ሁሉ ዳቦ እየተጋገረላቸው ወደ ዱሩ እየወሰዱ ይበላሉ ። ባለጉም መጋረጃቸው ከረምት እያቃለለ ሔደ ፤ ብርሃን ሊወጣ ነው ደስ ይበላችሁ ። ስለዚህም እንደበሬ «ቡ» እያላችሁ አግሱ ይላሉ ። የደስታም መግለጫ ጅራፍ ያጮኹል ። ያጣቸውም ምላሴ «ዶሮ ከጮኸ የለም ሌሊት ፤ ቦሄ ከዋለ የለም ክረምት» ይላል ። ይኸም የሚያመለክተው እንደእረኞቹ ያለ አስተያየት ነው የሚሉ አሉ ።

በቤተ ክርስቲያን ፤ በመሠረቱ በዓሉ በቤተ ክርስቲያናችን የሚከበረው፤ ወንጌላውያኑ እንደገለጹት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለተወለኑ ነቢያትና ሐዋርያት ብርሃን መለኮቱን በደብረ ታቦር ሲገልጽ ፊቱ እንደፀሐይ አበራ ፤ ልብሱም እንደበረዶ ነጭ ሆነ በማለት አስተማሩ ። ይህን ለማስታወስ ሲሆን ፤ ችቦም የሚበራው ብርሃን መለኮቱ በተገለጠ ጊዜ አብረውት የነበሩት ሁሉ ሊያውቁት ያልቻሉት ኃያል ብርሃን አንፀባርቆ እንደነበር የሚያዘክርነው።

«ቡሄ» በሚል ስያሜ ስለሚዘጋጀው ኅብስት (ዳቦ) ግን በሊቃውንቱም የተለያዩ አስተያየት ይሰጣል ። አንዳንድ ሊቃውንት በአራቱ ከፍሲካ በኋላ አምሳ ቀናት ቆይቶ በዓለ ሰዊት በሚል ስያሜ የሚከበር የሸት ፤ ወይም የአዲስ እህል መታሰቢያ ነበርና ያ ሲያያዝ መጥቶ እኛም ክረምቱ ተገባድዶ ባይበዛ በቆላ ሀገር በተሉ የሚደርሱ እንደበቆሎ ያሉትን የአዲስ እህል እሸት ፤ ለመብላት የምንችለው ከነሐሴ አጋማሽ ጀምሮ በመሆኑ በዓሉንከበዓል በመደመር ኅብስት ወይም ዳቦ እያዘጋጀን የምናከብረው በአራቱ ይደረግ የነበረውን በመከተል ነው ። በአራቱ ይጋገር የነበረው ያልባካ እህል ነው ። ይህም ያልባካ እህል በቋንቋችን ቡሆ ስለሚባል ልጆች ቡሄ በሉ እያሉ የሚጨፍሩት ቡሆ ካለው ነው በማለት አስተያየት ይሰጣሉ ።

የብዙዎቹ ሊቃውንት አስተሳሰብ ግን በደብረ ታቦር ከተፈጸመው ድርጊት ጋር የተያያዘ ወደ መሆኑ ፤ ያዘነብላል ። ይኸውም ጌታችን ብርሃን መለኮቱን በገለጠበት ተራራ ደብረ ታቦር አግጣጫ መንጋ ይጠብቁ የነበሩ እረኞች ከብርሃኑ ብዛት የተነሣ ቀኑንና ሌሊቱን ለመለየት ተስኗቸው ወደየቤታቸው ስለአልመጡ ፤ ወላጆቻቸው ለእራታቸው የሚሆን ዳቦ እየያዙ ሔደው ነበርና ያንን ለማስታወስ ነው የሚል አስተያየት ይገኛል ።

«አሆ በሰ» በአንድ አንድ አውራጃ ደግሞ በዚህ ዕለት ልጆች የሚ
ጨፍሩት አሆ በሉ በማለት ነው ። ይህንም ሊቃውንቱ ሲተረጉሙ ብርሃነ
መለኮቱ በደብረ ታቦር በተገለጠ ጊዜ «መጽአ ቃል እምደመና ዘይብል ፤
ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአረቅር ወሎቱ ስምዕዎ» የምወደው ልጅ ይህ ነው
እርሱን ስሙት የሚል ቃል ተሰምቶ ነበርና ፤ አሆ በሉ ማለት እሽ በሉ ስለ
ሆነ ፤ ከዐዋቂዎች ወስደው ይጠቀሙበታል ። ትምህርቱም እግዚአብሔር ያዘ
ዛችሁን ሁሉ ፈጽሞ ማለት ነው ይላሉ ።

ጅራፍ ፤ ማጮህ ከቡሄ ጀምሮ ሰሞኑን ሁሉ እረኞቹ ዳቦ ይዘው ወደዱር
ይሔዳሉ ። ከዚያም ካንድ ላይ ሆነው ይመገባሉ ። ጅራፍም እያጮሁ ይሚወ
ታሉ ። ይህንም ሊቃውንቱ ሲተረጉሙ በዚያው በደብረ ታቦር «ወኮኑ ሙሴ
ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ» ሙሴና ኤልያስ ወደፊት የሚደርስበትን
የጌታችንን ዐዋትወ መከራ በማውሳት በእኛ ላይ አድረህ ብዙ ተአምራት እን
ዳልሠራህ ሁሉ ፤ በሰው እጅ ልትወድቅ ነው ? በማለት ይናገሩ ነበር ። ስለ
ዚህ ልጆች የሚያጮሁት ጅራፍ የጌታችን ግርፍት ሲያመለክት ፤ ኅብስቱም
ሥጋውን ቆርሶ ፤ ደሙን አፍስሶ ለሰው ድኅነት ራሱን አሳልፎ መስጠቱን
ለማሰብ ነው ይላሉ ።

ሊቃውንቱና ሕዝቡ ስለ በዓሉ መነሻ የሚሰጡት ምክንያት ከዚህ በላይ
የተጠቀሰው ሲሆን ፤ ይህ ሁኔታ ከመቼ ጀምሮ ነው የሚሠራበት ለሚለው
ጥያቄ ግን የሊቃውንቱ አስተያየት ከአራት ተያይዞ መጣ ፤ ከክርስትና ጋር
ገባ የሚል ልዩነት ስለአለበት ። በዚህ ጊዜ ነው ብሎ የተወሰነ አስተያየት
ለመስጠት አልተቻለም ። ሁኔታው በመሠረቱስ የሚሰጠው ጥቅም ምንድን
ነው ? ለሚለው አስተያየት ፤ ደግሞ ክርስቶስ ሕሙማንን በመፈወስ ፤ ሙታ
ንን በማስነሣት ብቻ ሳይሆን ፤ ሰው አይቶ ሊመለከተው የማይቻል መለኮቱን
በመግለጥ አምላክነቱን ያረጋገጠበት ዕለትና ቦታ ድርጊት የምናስታውስበት
በመሆኑ ፤ ጥቅምን ሲይዝ ፤ በአንድ በኩል ደግሞ በዓሉ የሚውልበት ወር
ውኃ ሙላት የሚበሳበት ሲሆን ፤ እናቶች ለዘመድ ፤ አዝማድ ልጆች ዳቦ ይዘው
ካንዱ ወደ አንዱ ሲዘዋወሩ በውኃ ሙላት እየተጠለፉ የብዙዎቹ ቤት መፍ
ረሱ ጉዳት ነው ።

ስለዚህ ራሳችንን ከጉዳት ላይ ከመጣል ተጠብቀን በዓሉን ለማክበር በተ
ለይ የመገናኛ ችግር ዛልተቃለለበት ቦታ ያለን መዘዋወሩን ትተን በዓሉን
በቤታችን ማክበር አለብን ።

አእምሮ ማንደፍር ፤